71STE JAARGANG No. 9004 ZATERDAG 17 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Christus' dood in Jeruzalem plechtig herdacht

Jeruzalem. — Gadegeslagen door duizenden bedevaartgangers hebben op Goede Vrijdag leden van Orde der Franciscanen een houten kruis ter hoogte van twee-en-een-halve meter als symbool van het kruis waaraan Christus de kruisingsdood stierf, langs de weg gedragen die ook door de Zaligmaker werd gevolgd toen Hij zijn kruis droeg naar Golgotha.

De plechtigheden in Jeruzalem, bereikten Vrijdagavond een hoogtepunt met de herdenking van Christusbegrafenis.

Inmiddels hebben Israël en Jordanië voor de duur van de Paasdagen hun meningsverschillen opgeschort om duizenden Christelijke bedevaartgangers in staat te stellen de gebeden in de Kerk van het Heilige Graf in de oude stad van Jeruzalem bij te wonen. De enige poort, „die toegang tot dit stadsgedeelte geeft is in handen van de Jordaniërs, terwijl het nieuwe gedeelte door Israël wordt bestuurd.

Therèse Neumann bloedde aan stigmata

Konnersreuth. — Bij Teherese Neumann, die sedert 1926 tekenen van de Kruisigingswonden van Christus vertoont, deden zich ook deze Goede Vrijdag bloeding van deze wondtekenen voor, sterker dan ooit zelfs. Rechtop in bed zittende en geheel in extase, bloedde zij uit handen, voeten, borst, ogen en door de onbeschadigde huid op de plaatsen waar Christus door geseling en de doornenkroon werd verwond.

Opnieuw winter in West-Europa

Nederland ontvangt eerste touristen

Londen. — Plotseling optredende sneeuwbuien in verscheidene Europese landen, tot zelfs in Centraal-Italië toe maakten Goede Vrijdag 1954 tot een opmerkelijke dag. Er woei een koude wind en in die streken, waar het niet sneeuwde, regende het.

In Stockholm liep als gevolg van een ware sneeuwstorm een pontboot aan de grond. Een passagiers vliegtuig van de Air France dat van Stockholm vertrokken was, keerde na vijftien minuten terug omdat de gezagvoerder vliegen in deze sneeuwstorm onverantwoord achtte.

Uit Italië wordt zelfs lichte vorst gemeld. Florence ligt onder een witte deken van sneeuw. Uit Wenen wordt gevaar voor lawines in de Alpen gemeld. In Oslo werd vandaag druk geskied.

In Nederland waaien reeds enkele dagen Noordelijke winden.

Maar desalniettemin worden tienduizenden touristen verwacht, met als belangrijkste trekpleister de bloeiende bollenvelden.

Men schat dat 130.000 Duitsers hun Paasvacantie in Nederland zullen komen doorbrengen. De Nederlandse douaneambtenaren aan de Duitse grens posten konden de drukte dan ook bijna niet af en in de grenspost Elten stond op Goede Vrijdag bijna doorlopend een karavaan van auto's bumper aan bumper, anderhalve kilometer lang.

New York. — Mevrouw Rosenberg, grootmoeder van de kinderen Rosenberg, wier ouders wegens communistische spionnage ter dood werden gebracht, is als voogdes over de kinderen bij gerechtelijk vonnis benoemd.

LAATSTE NIEUWS

STERRENREGEN VOOR DE CASTRIES

Parijs. — De twee zilveren sterren, die kolonel de Castries zal mogen dragen nu hij bevorderd is tot generaal-majoor zullen hem van uit de lucht worden toegeworpen door de Franse luchtmacht, zo is in Parijs bekend gemaakt.

Recht tot het Hart

— De egoïst maakt de grootste berekeningen het snelst.

(Dierick Bouts, ± 1450—1475. Het schilderij berust in de Pinacotheek van München)

Heden heeft onze Zaligmaker zowel de poorten als de grendels van de dood verbrijzeld. Vermorzeld heeft Hij de kerker van de hel, en de macht des duivels heeft Hij omvergeworpen.

(Beurtzang uit de Metten van Paaszaterdag)

Radio-actieve regen deed bloemen van kleur veranderen

Tokio. — De Japanse minister van gezondheid bevestigde heden dat na regenval op 12 April rondom de plaats Sjilba ten Noorden van Tokio, welke regenval radio-actief was, bloemen van kleur veranderden en bladeren verbleekten.

Een Japanse natuurkundige deelde mede dat door regen, die op 5 en 6 April in Osaka viel vis en groenten besmet kunnen zijn. Er is een waarschuwing aan de bevolking uitgegeven dat eventuele regen, die in de komende dagen zou vallen nog altijd besmet kan zijn.

De lading van meer dan 20 Japanse vissersschepen, die honderden kilometers van het centrum van de recente waterstofbomontploffingen bij Bikini voeren, is besmet gebleken.

Minister Foster Dulles heeft inmiddels de brief van de Japanse vrouwen beantwoord en de verzekering gegeven dat de veiligheidsmaatregelen uitgebreid zullen worden.

Tennis Federatie waarschuwt Z-Afrika voor rassendiscriminatie

s' Gravenhage. — De internationale Lawn Tennis Federatie heeft de Zuid-Afrikaanse Tennisbond gewaarschuwd omdat de laatstgenoemde niet-Europese spelers op grond van het feit, dat zij tot een gekleurd ras behoren, uitsluit van het spelen van wedstrijden in Zuid-Afrika. Indien deze uitsluiting niet opgeheven wordt, overweegt de Federatie Zuid-Afrika niet meer te laten deelnemen aan de Davis Cup en andere belangrijke internationale wedstrijden buiten Afrika.

Herboren v. Klaveren won weer!

's-Gravenhage. — De Nederlandse bokser van Klaveren won in een wedstrijd te den Haag op punten van de Belg Alois Dewulff, na een gevecht waarin de Rotterdammer voortdurend het initiatief had. In enkele ronden van het gevecht over tien ronden was de meerderheid van de ruim veertig-jarige van Klaveren zelfs zeer groot. Zijn tegenstander was 19 jaar jonger. Het publiek bracht de Rotterdammer na afloop een ware ovatie.

De Castries bevorderd tot generaal-majoor

PARIJS. — De Franse kolonel Christian de Castries, bevelhebber van de troepen in het belegerde Dien Bien Phoe, is bevorderd tot generaal-majoor.

Onder leiding van de 50-jarige generaal de Castries hebben de Franse Uniestrijdkrachten tot dusverre alle aanvallen van de numeriek veel sterkere Vietminh opstandelingen op deze politiek-strategische post weten af te slaan.

„Wiener Zeitung" bestaat 250 jaar

Wenen, — Wenen zal dezer dagen een zeldzame „verjaardag" vieren namelijk die van het 250-jarig bestaan van de „Wiener Zeiting". Deze krant is momenteel het oudste nog verschijnende blad in de wereld, daar de „Chinese Staatscourant", die vanaf de 9e eeuw uitkwam, met het aan de macht komen Mao Tse Tung ophield te bestaan.

Het drukken van de „Wiener Zeitung" vindt plaats bij de Oostenrijkse Staatsdrukkerij, welke in 1954 haar 150ste verjaardag viert. Op deze drukkerij worden gedurende 1849 eveneens de Oostenrijkse postzegels vervaardigd, evenals momenteel de bankbiljetten.

In 1948 kreeg de Oostenrijkse Staatsdrukkerij de eerste order uit het buitenland, namelijk het vervaardigen van postzegels voor de nieuwe Republiek-Indonesië.

Momenteel lopen bij de drukkerij orders voor postzegels uit Albanië, Bulgarije, Guatemala, India, Indonesië, IJsland, Croatië, Liechtentein, Luxemburg, Montenegro, Nicaragua, Polen, Siam, Turkije en Zweden.

„Don Camillo"-Guareschi kreeg jaar gevangenisstraf

Milaan. — Giovannino Guareschi, de schrijver van „Don Camillo" en uitgever van het rechtse weekblad „Candido" is tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens laster tegen De Gasperi. Voorts kreeg hij een boete van 100.000 lire opgelegd en betaling van de proceskosten ad 200.000 lire, alsmede een lire schadevergoeding.

Opzienbarende anonieme verklaring:

Amerikaanse troepen naar Indo-China?

Washington. — Een Hoge Amerikaanse functionaris, die niet met name genoemd wenst te worden, heeft in een gesprek met journalisten gezegd, dat hij van oordeel is dat Amerika troepen naar Indo-China zal moeten zenden indien de Franse strijdkrachten zouden worden teruggetrokken. Hij zeide dat z.i. een door onderhandelingen tot stand gekomen wapenstilstand in Indo-China, dit land onder de macht van de communisten zou brengen.

Deze anonieme verklaring heeft in Amerikaanse Congreskringen veel opzien gebaard. Zowel Republikeinse als Democratische senatoren verklaarden, dat naar hun mening deze verklaring, voor zover zij konden beoordelen, niet door het regeringsbeleid wordt gedekt.

Eisenhower geeft EDG meer ruggesteun

Washington. — In een boodschap aan de premiers van de zes EDG-landen heeft president Eisenhower gezegd, dat wanneer de EDG van kracht is geworden de Verenigde Staten in overeenstemming met de rechten en verplichtingen van het Atlantisch pact volgens onderstaande beginselen en verbintenissen zullen handelen:

1. Zij zullen in Europa met inbegrip van Duitsand, die eenheden houden die noodzakelijk zijn om bij te dragen tot de verdediging van de Noord Atlantische zone, zolang dit gebied bedreigd wordt.
2. Zij zullen andere Navo-leden en leden van de EDG raadplegen over kwestie van wederzijds belang, zoals de sterkte der troepen in Europa.
3. De Verenigde Staten zullen de zo vergaand mogelijke eenwording van de strijdkrachten der EDG-landen enerzijds en die van de Verenigde Staten en andere NAVO-landen anderzijds, aanmoedigen.
4. De Verenigde Staten zullen middelen blijven zoeken om de veiligheid van de Atlantische gemeenschap te vergroten, door op grotere schaal inlichtingen uit te wisselen over nieuwe wapens en methoden.
5. De Verenigde Staten zullen elke actie die de eenheid en ongeschondenheid van de EDG in gevaar brengt beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de Verenigde Staten.
6. De verenigde Staten beschouwen het Atlantisch Pact liever als een verdrag dat voor onbepaalde tijd is aangegaan, dan voor een bepaald aantal jaren.

Arturo Toscanini's afscheidsbrief

Toscanini heeft Zondag in New York zijn laatste concert met het N.B.C.-symphonieorkest gedirigeerd. Na afloop daarvan, toen de maestro het podium reeds verlaten had, heeft de voorzitter van de National Broadcasting Company, David Samoff, de afscheidsbrief bekend gemaakt, die hij van Toscanini ontvangen heeft. Toscanini schrijft:

In deze tijd van het jaar, nu zeventien jaar geleden, heb je me uitgenodigd de muzikale leider te worden van een ensemble, dat speciaal voor mij gevormd zou worden met het doel symphonische muziek per radio voor de Verenigde Staten uit te zenden.

Je zult je herinneren hoe huiverig ik toen was om je uitnodiging te aanvaarden want ik vond toen dat ik te oud was om nog iets nieuws te beginnen. Toch heb je me weten te overtuigen en al mijn bezwaren waren verdwenen toen ik eenmaal was begonnen te repeteren voor de 1e uitzending op Kerstavond 1937 met de prachtige musici, die je voor mij had uitgekozen.

Jaar na jaar is het voor mij een grote vreugde geweest te weten dat de muziek, gespeeld door het N.B.C.-symphonieorkest in de smaak viel bij uitgebreide scharen radioluisteraars in heel de Verenigde Staten en daarbuiten.

En nu is het droeve ogenblik gekomen dat ik met tegenzin de dirigeerstok moet neerleggen en afscheid nemen van mijn orkest, en nu ik weg ga wil ik graag dat je weet, dat ik rijke herinneringen aan die jaren van musiceren en een hartelijke dankbaarheid jegens u en de National Broadcasting Comp., omdat gij dat mogelijk hebt gemaakt, met mij meeneem.

David Samoff heeft daar o.m. op geantwoord:

Uw brief, opmerkelijk dat die op uw verjaardag is geschreven, heeft mij diep getroffen. Ik besef dat u, nadat u zich meer dan vijf en zestig jaar volledig aan de kunst van de muziek gewijd heeft, het volste recht heeft om uw dirigeerstok neer te leggen. Toch ben ik bedroefd, samen met millioenen mensen in Amerika en zelfs in heel de beschaafde wereld, bij de gedachte dat wij niet langer het voorrecht zullen hebben uit te mogen zien naar uw uitvoeringen en concerten, die zovele jaren ons leven verrijkt hebben. Dat u uw besluit genomen heeft op het ogenblik dat u op het hoogtepunt van uw artistiek vermogen staat, draagt er alleen maar toe bij dat uw heengaan ons des te dieper treft.

Londen. — Blijkens het demografisch jaarboek over 1953, dat gepubliceerd wordt door het bureau voor statiestiek van de Verenigde Naties, is de wereldbevolking tussen 1951 en 1952 toegenomen met naar raming 30 millioen zielen tot ongeveer 2.469 millioen.

Oppenheimer krijgt hulp

Washington. — Twee vroegere voorzitters van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie hebben te kennen gegeven, dat zij willen getuigen in het onderzoek, dat de Congrescommissie voor atoomenergie zal instellen in de zaak-Oppenheimer. Het zijn Lilienthal en Dean. Lilienthal zei, dat hij ten gunste van dr Oppenheimer zou getuigen. Dean zei, dat hij zijn besluit had genomen op verzoek van Oppenheimers advocaat.

Voor het paleis Lange Voorhout te Den Haag stond dezer dagen een driewielige Duitse scooter geparkeerd, die veel bekijks trok. Dit in Nederland nog onbekende voertuig is een product van de Duitse Messerschmidt-fabrieken.

Geslaagde proefvlucht van de T-20

Nieuw Nederlands zweefvliegtuig

(Van onze verslaggever)

De Tannum T—20, een nieuw Nederlands zweefvliegtuig, heeft onder uitstekende weersgesteldneden een eerste geslaagde proefvlucht gemaakt van het zweefvliegcentrum der Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart Terlet, bij Arnhem. De zweefvlieger J. K. Hoekstra uit Arnhem maakte de vlucht en toen hij het vliegtuig weer aan de grond gezet had was hij best te spreken over dit nieuwe Nederlandse zweeftoestel, dat een tweezitter is. Na enkele kleine wijzigingen zal het toestel naar zijn mening zeer goed voldoen. En dat is goed nieuws voor de Nederlandse zweefvliegers, want omdat er uiteraard geen invoerrechten voor betaald hoeven worden zal de Tannum T—20 goedkoper geleverd kunnen worden dan een soortgelijk toestel van buitenlandse makelij.

Helemaal nieuw is de T—20 eigenlijk niet. Het toestel is ontwikkeld uit de T—10, een overgangszweefvliegtuig, dat de heren Schmidt, vroeger aan de Rijksluchtvaartdienst verbonden, en Akerboom, een oud-vliegtuigconstructeu van Fokker, ontworpen hebben voor overlandvluchten, wolkenvluchten en stunts. Beide ontwerpers hielden bij de constructie voortdurend rekening met het plan er later een tweezitter van te maken en dit idee hebben de heren Van Drienen en Van Ommeren thans in werkelijkheid omgezet.

De belangrijkste wijziging die zij hebben aangebracht is de stuurhut, die thans aan twee personen plaats biedt. De vleugelspanwijdte bedraagt vijftien meter. De vleugels zijn met triplex bekleed, het van staalbuis vervaardigde rompgeraamte is met platen duuraluminium ingekleed. De T—20 brengt de vloot van KVVL-zweefvliegtuigen op vijf en zestig.

Europa door televisie-net verbonden

Londen. — Groot-Brittannië zal zeer binnenkort televisie-apparatuur ter waarde van meer dan NA ƒ 5 millioen naar het continent sturen, die zal worden gebruikt om de televisie-verbinding tuusen de acht Europese landen tot stand te brengen, die in Juni hun programma's gaan uitwisselen.

Verschillende Britse firma's dragen apparatuur bij. De voornaamste bijdrage is wel een relayer station, waarmede Italië en Zwitserland met elkaar zullen worden verbonden. Dit station zal op 3000 m. hoogte op de Jungfrau worden opgericht. De Britse industrie en de Britisch Broadcasting Corporation zullen ook technici naar het continent zenden om de omroeporganisaties in de beginperiode van het plan te helpen.

De eerste programma's, die gelijktijdig op de televisie-ontvangers in de acht landen zullen verschijnen, zullen op 6 Juni worden uitgezonden.

Een hiervan is de beroemde bloemenslag uit het Zwitserse Narcissenfestival te Montreux.

De uitwisseling wordt op 4 Juli besloten met de laatste wedstrijd om het wereldkampioenschap voetballen.

De televisie-camera's brengen een bezoek aan het Vaticaan op 6 of 13 Juni. Ook worden een kinderfeest uit Nederland en een rondgang door het Paleis van Versailles uitgezonden.

Groot-Brittannië's bijdrage bestaat onder meer uit een internationale athletiekwedstrijd uit Glasgow op 12 Juni, welke later op die zelfde dag zal worden gevolgd door een parade van de Royal Volunteer Reserve voor de Koningin.

MORDY MADURO HERVAT BESPREKINGEN

's-Gravenhage. — De voorzitter van de C.V.B., de heer Mordy Maduro, is in Nederland teruggekeerd, na in Wenen de voetbalwedstrijd Oostenrijk — Hongarije te hebben gezien, om zijn besprekingen met het KNVB-bestuur over de trip van een Nederlands bondselftal naar de Nederlandse Antillen voort te zetten.

Londen. — H. M. Koningin Juliana zal de volgende maand tijdens een bezoek aan Londen het hoogste erebewijs van de 600 jaar oude gilde van timmerlieden ontvangen. Veldmaarschalk Montgomery is de enige andere drager van de titel ereiid van deze gilde.

Tijdens de paarden-race om de gouden artillerie-beker werd deze fraaie opname gemaakt van het missen van de hindernis door het paard Shannon Flood bereden door kapitein Deverell.

Liefdesdrama eist een mensenleven

Bovenstaande foto toont de heer Rupert Marlin naast mej. Schouten.

Na ruzie man doodgestoken

Willemstad. — Donderdagavond werd de avondlijke rust in de Abraham de Veerstraat ruw verstoord door het gerucht van een misdrijf, dat zijn oorsprong vond in amoureuze perikelen. De 43-jarige Rupert A. Marlin, geboren op St Maarten (Ned. gedeelte) eigenaar van Rupert Marlin's Record-muziekwinkel in de Kerkstraat, is het slachtoffer geworden van een „crime passionel".

Donderdag, tegen het middernachtelijk uur, heeft de 23-jarige mejuffrouw J. Schouten, met wie het slachtoffer een verhouding had, na een heftige woordenwisseling, waarbij M. de vrouw verschillende keren geslagen had, een mes gegrepen en daarbij Marlin dusdanig in de borst gestoken, dat hij aan de bekomen verwondingen na enkele minuten is overleden.

Deze steekpartij vond plaats in de slaapkamer van M's woning in de Abraham de Veerstraat 9A. Het slachtoffer werd echter in de zitkamer door de recherche aangetroffen.

Na het volvoeren van dit misdrijf belde Mej. S. onmiddellijk straat 9A, belde mej. S. onmiddellijk de politie op, waarna de recherche tot arrestatie van de daderes, wier kleren met bloed besmeurd waren, kon overgaan.

Na een korte ondervraging werd de zich in de woning van het slachtoffer, zodat het vermoeden gewettigd is, dat het hier geen vooropgezet misdrijf geldt. Het mes werd door de recherche in beslag genomen, vingerafdrukken van mej. S., die een volledige bekentenis aflegde, werden op het handvat aangetroffen. De sectie werd inmidels verricht en het stoffelijk overschot werd vrijgegeven. Hedenmiddag zal de begrafenis plaats vinden.

Noodlottig ongeval

Captain Hodgers dook en kwam niet meer boven

Kralendijk. — Gisterochtend vond op Bonaire een noodlottig ongeval plaats, dat aan de 38-jarige Captain Hodgers, lid van de Hass-expeditie, die momenteel naar het heet — voor wetenschappelijke doeleinden bezig is met het vervaardigen van onderwater foto's van de Caraibische zeebodem, het leven kostte.

Oorzaak nog niet vastgesteld

De expeditie was volop bezig met duiken, toen plotseling de heer Hass een zijner leden, Captain Hodgers, miste. Onmiddellijk werd gedoken en op 18 meter diepte het beweginglose lichaam van Captain Hodgers aangetroffen. Het lichaam werd naar boven gebracht, kunstmatige ademhalingspogingen toegepast, doch dit alles mocht helaas niet baten. De levensgeesten waren reeds geweken. De aanwezige doktoren, onder andere dr Fransen, alsmede enkele doktoren uit Aruba, die voor vacantie doeleinden op Bonaire vertoefden, durfden de doodsoorzaak niet vast te stellen, onbekend als zij waren met de omstandigheden, waaronder het slachtoffer om het leven is gekomen.

Gistermiddag tegen half vijf vertrok een extra KLM-machine naar Bonaire met aan boord mr A.G. Bijvoet, waarnemend procureur-generaal, mr W.R. Boom, Officier van Justitie en dr. L. v.d. Heeven, de pathaloog-anatoom.

Het was juist gezien van het Parket om ter plaatse een onderzoek in te stellen. Gezien de enorme ervaring, die Captain Hodgers ten aanzien van het diepzee-duiken had — in oorlogstijd was hij Commander van de Frogdivers in geallieerde dienst — moest dit ongeval wel in heel zonderlinge oorzaken te zoeken zijn. Ter plaatse werd een onderzoek ingesteld, het stoffelijk overschot werd in beslag genomen, het duikapparaat aan een voorlopig onderzoek onderworpen en tegelijk met het stoffelijk overschot naar Curaçao vervoerd.

Op het lijk zal sectie worden toegepast, ook het duikapparaat zal vanwege het O.M. door deskundigen worden onderzocht, aan de hand waarvan dan de oorzaak van dit droevig ongeval kan worden vastgesteld.

Wij vernamen voorts nog, dat het slachtoffer niet verdronken is, het lichaam bevatte n.l. geen water. Het vermoeden ligt voor de hand, dat het slachtoffer gestikt moet zijn. Aan misdrijf wordt niet gedacht.

De nabestaanden van de overledene werden via het Engels Consulaat op de hoogte gesteld van het droevig ongeval. Captain Hodgers was gehuwd, doch laat geen kinderen na.

Raadselachtig

Bij het ter perse gaan van dit blad vernamen wij nog, dat ook dr v.d. Heeven de doodsoorzaak niet heeft kunnen vaststellen. Vast is komen te staan, dat het slachtoffer niet is verdronken, andere afwijkingen in de organen, welke aan het licht zouden komen, indien van verstikking sprake is, konden evenmin aangetoond worden. De heer Lenderink heeft het zuurstofapparaat aan een minutieus onderzoek onderworpen, doch ook dit heeft geen antwoord op de vraag kunnen geven, op welke wijze Captain Hodgers om het leven is gekomen.

WEERBERICHT

Max. temp. 30 C (86 F); min. 25 C (77 F) en gem. 26.3 C (79.4 F). Max. wind 20, min. 15 en gem. 17 knopen. Vochtigheid 75%. Neerslag 0.25 mm. Bewolkt 3 en zwaar bewolkt 21 uren.

„Blauwduif" maakte groot alarm

Willemstad. — Donderdagavond omstreeks half elf, toen het KLM-vliegtuig de PJ-ALB „Blauwduif" van St Maarten terugkeerde op Curaçao, ontdekte de gezagvoerder, de heer Van Ommeren, dat er iets niet klopte met het landingsgestel. Het alarmlichtje flikkerde namelijk, ten teken, dat het landingsgestel niet uitging. Er werd toen groot alarm gemaakt. Wanneer het landingsgestel niet uit zou komen, had de piloot tot een buiklanding moeten overgaan.

Na overleg met de toren besloot de piloot om laag over het stationsgebouw te vliegen, zodat men vanaf dit gebouw via een schijnwerper het toestel kon belichten om te zien, wat er met het landingsgestel aan de hand was. De toren constateerde echter, dat de wielen wèl uit waren, zodat tot een normale landing kon worden overgegaan.

Intussen was alles paraat. De brandweer stond gereed, de ploeg van het Rode Kruis stond klaar, enfin, men had alle voorzorgsmaatregelen genomen om in eventuele gevallen direct assistentie te verlenen. Dit groot alarm echter heeft weer eens bewezen, dat men op de Plesmanluchthaven te allen tijde paraat staat.

ERNSTIG VERKEERSONGEVAL OP KANGA

Willemstad. — Gisteravond omsteeks 20.00 uur kwam op de Winston Churchillweg een wielrijder van uit een landweg de Winston Churchillweg oprijden. Hij werd hierdoor aangereden door een personenauto, die uit de richting Rio Canario naar Sta. Maria reed. De wielrijder, werkzaam bij de C.P.I.M., bekwam een flinke hoofdwonde, een gebroken linkerbovenbeen en schaafwonden aan beide armen. Met een ambulance werd hij via Polikliniek op Dam Negropont overgebracht naar het Sanatorium in Otrabanda. Verder meldde de verkeersafdeling over de afgelopen twee dagen tien lichte aanrijdingen.

AL EEN JAARLANG BEZIG.

Willemstad. — In de Kerkeringstraat wonen vervelende mensen.

In de percelen No. 13 en 15, huizen mensen, die elkaars aartsvijanden zijn en steeds schelden en vloeken, waarbij zij elkaar de gemeenste woorden toewerpen. De politie moest ook gisteren weer eens bemiddelend opgetreden tegen deze bewoners. Het is te hopen, dat zij nu eindelijk eens uitscheiden met dat kinderachtig gedoe.

NABLO ZONDER ARUBA

Willemstad. — De Aruba Baseball Bond Amateur, de ABBA, en de Aruba Tafel Tennis Bond, de ATTA, hebben zich officieel uit het Nablo-verband teruggetrokken.

Kort geleden berichtten wij reeds, dat de Aruba Voetbal Bond zich ook uit de NABLO had teruggetrokken. Geen enkel Arubaans sportorgaan is meer vertegenwoordigd in deze bond, zodat het praedicaat „Antilliaans" ietwat vreemd gaat aandoen.

E.D.V.S. — Eindhoven 1—4. De H.D.V.S.-keeper van Diest kan de bal niet meer bereiken, maar het leder gaat juist naast. In het midden de Eindhoven-midvoor Verhoeven.

VAART EN VLUCHT

Donderdag: Haven: Vrachtschepen 11 in en 8 uit; tankschepen 15 in en 11 uit; zeilschepen 5 in en 9 uit. Passagiers landend 14, vertrokken 88 en doorgaand 133.

Hato: Vliegtuigen 17 in en 15 uit. Passagiers landend 164, vertrokken 204 en doorgaand 106.

Vrijdag: Haven: Vrachtschepen 6 in en 6 uit; tankschepen 13 in en 11 uit; zeilschepen 2 in en 0 uit. Passagiers landend 19, vertrokken geen en doorgaand 550.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 12 uit. Passagiers landend 103, vertrokken 80 en doorgaand 33.

Op Donderdag 15 April: Havana v. Pto Rico nr La Guayra; **Ariana** v. La Romano; **P & T Trader** v. La Guayra nr San Juan; **Santa Paula** v. Pto Cabello nr Carthagena; **Lara** v. Las Piedras; **Argentina** v. Cristobal nr Antwerpen; **Elouisa** nr Pto Cabello; **Krusaa** v. Pto Cabello; **Blue Star** nr St Maarten; **California** v. Cristobal; **Breda** nr Antwerpen; **Lake Kootenay** v. Cristobal.

Op Vrijdag 16 April: Akarna v. Cristobal nr Southampton; **Krusaa** nr Cristobal; **California** nr Antwerpen; **Lake Kootenay** nr Hull; **Franca C** v. La Guayra nr Kingston; **Sint John** v. Kanaalzone nr Engeland; **Köln** v. Cristobal; **Laurencian Forrest** v. Londen.

Het KLM-vliegtuig, dat Woensdag van Curaçao vertrok, landde gisteren om 08,39 uur op Schiphol. Het toestel, vertrokken van Amsterdam op Donderdag, landde hedenmorgen om 01.16 uur op Curaçao. De machine, die op Goede Vrijdag van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend om 5.32 uur op Curaçao.

Indexcijfer daalt

Willemstad. — In samenwerking met de Werknemersraad heeft de C.P.I.M. op 1 April 1954 een nieuw onderzoek ingesteld naar de kosten van levensonderhoud van de werknemers, werkzaam bij deze maatschappij. Hierbij is komen vast te staan, dat het indexcijfer is gedaald van 101,03 op 1 Januari 1954 tot 99,94 op 1 April 1954.

De C.P.I.M. heeft in verband hiermede de werknemers middels een circulaire laten weten, dat de tijdelijke duurtetoeslag van 1,1%, welke voor het eerste kwartaal van 1954 was vastgesteld, vervallen is en wel voor maandloners m.i.v. 1 April 1954 en voor uurloners m.i.v. 12 April 1954.

Dientengevolge is de voedingsprijs voor bewoners van Suffisantdorp, die in de voeding zijn m.i.v. 12 April 1954 van ƒ 12,91 tot ƒ 12,64 en van ƒ 14,71 tot ƒ 14,44 per week verlaagd, en voor maandloners van ƒ 63,72 tot ƒ 62,57 per maand van 1 April af. Voor de maandloners, die in de A-keuken te Suffisantdorp hun maaltijden gebruiken, is de voedingsprijs met ingang van 1 April verlaagd van ƒ 55,94 tot ƒ 54,77 per maand.

AANBESTEDING

Willemstad. — Aanbesteed werd het bouwen van een gymnastieklokaal bij de RK HBS te Cas Cora. Er werd ingeschreven in twee klassen, een voor een gymnastieklokaal met eterniet dakbedekking en een met voor pannen bedekking.

Voor de eterniet-bedekking was de inschrijving als volgt:

Vorst ƒ 76.560.—; **A. Faay** ƒ 78.400.— (82.400); **v.d. Kwast** ƒ 83.000.— (83.200); **de Boer** ƒ 86.700.— (98.700); **Bohama** ƒ 87.300.— (90.300); **Bouwmij Curaçao** ƒ 88.888.— (93.488); **Abeen** ƒ 89.200.—; **S.S. Pietersz** ƒ 89.800.—; (95.800); **Lendering** ƒ 94.000 (92.000).

De tussen haakjes geplaatste bedragen corresponderen met de inschrijvingen voor de pannen dakbedekking. Twee aannemers schreven niet in voor de pannen bedekking.

Tijd-fotograaf op Curacao

Willemstad. — Bijzonder hartelijk was de kennismaking met Hazrath Bey Jusia, fotograaf van het Surinaams Ochtendblad „De Tijd", waar onze vriend en oud Amigoe-man Ferdinand de Rooy met zo veel voortvarendheid de journalistiek bedrijft. Het deed ons goed Tijdman Jusia, die het met diafragma en sluitersnelheid zegt, te ontmoeten. Opgetogen over Curaçao, vol lof over de Antilliaanse bladen, die hij regelmatig op het Tijd-kantoor leest en prettig om er eens even uit te kunnen gaan, want het leven van persfotograaf is er weliswaar een vol afwisseling, maar ook vol ingespannen en onafgebroken arbeid.

Dat Hazrath Bey Jusia het fotograferen niet kan laten, ook al is hij een veertien dagen op vacantie, moge blijken uit het feit, dat hij zijn „Speed Graphic" mee heeft genomen om het Antilliaanse leven op het negatief vast te leggen. Landschapfoto's, volkstypen en de architectuur trekken zijn belangstelling. En hij zal ze weten te vereeuwigen.

Wij wensen hem van harte een prettig verlof toe.

Steunt het comité Maria-Jaar

JONAS E. FRESCO

en

ANA A. MERCERA

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 19 April '54.

Geen receptie.

Caracasbaaiweg 62

Toekomstig adres: Berg Altena 82.

VERLOOFD:

Maria Johana van Haaren

en

Joseph Yves Rénald Ecury

Pasen 1954 AMERSFOORT

Kapelweg 125

Edisonstraat 63

Katholieke Volkspartij

Algemene Ledenvergadering op Zondag, 25 April 1954 op HABAAI, om 10.30 uur v.m.

AGENDA

1. Verslag van de werkzaamheden van de Partij door de Voorzitter
2. Verslag van de Penningmeester
3. Benoeming van de Kascommissie
4. Overzicht politieke toestand door Fractieleider in de Staten der Nederl. Antillen
5. Overzicht politieke toestand door Fractieleider Eilandsraad van Curaçao
6. Verkiezing nieuw Hoofdbestuur.

ALLE LEDEN VAN DE K.V.P. ZIJN VAN HARTE WELKOM

De Directeur van het Departement Sociale- en Economische Zaken maakt hierbij bekend dat het m.s. „INO" van de K.N.S.M. de 22ste April Aruba zal aandoen, de 26ste April Curaçao en de 27ste April Bonaire. Vandaar zal het schip naar de Bovenwindse Eilanden vertrekken. Het schip zal post en vracht van deze eilanden vervoeren, echter geen passagiers medenemen. Wijzigingen van bovengenoemde data is voorbehouden.

De Directeur voornoemd,

J. H. VAN BOVEN.

De R.K.- en A.R.-bezwaren tegen het ontwerp-statuut

Willemstad. — De Antilliaanse Regeringsraad heeft uit Den Haag een telegram ontvangen, waarin de Nederlandse regering voorsteit de voortzetting van de R.T.C. op 18 Mei a.s. te doen ontvangen. Het voorstel is door de Antilliaanse R.T.C. delegatie in beraad genomen.

De bezwaren van Nederlandse zijde tegen het ontwerp statuut van de Kleine Commissie blijken te worden geopperd door de A.R. en R.K. delegaties. De AR-vertegenwoordigers zijn niet tevreden over het bereikte compromis ten aanzien van de mogelijkheid tot uittreding. De AR bezwaren keren zich niet tegen „de gemakkelijker geworden manier" van uittreden uit het Rijksverband, doch wel tegen de gemakkelijker geworden behandeling van deze zaak. Men zegt in deze kringen: „Het statuut staat zelfs boven de Grondwet. Als in het Rijksstatuut op een gemakkelijker wijze dan in de Grondwet veranderingen kunnen worden aangebracht, dan zou dus van Nederlandse zijde via het statuut, de Nederlandse grondwet op lossere schroeven komen te staan.

Van andere zijde in de Nederlandse delegatie werd hiertegen aangevoerd eerstens dat geen enkele Nederlandse regering via het statuut in de Grondwet andere wijzigingen kan doen opnemen, dan die welke betrekking hebben op de staatkundige Rijksverhoudingen; voorts bepaalt het ontwerp statuut dat, zodra het veranderingen in de Nederlandse grondwet zou betreffen, een meerderheid van tweederden in acht moet worden genomen.

Van A.R. zijde is men in de Nederlandse delegatie niet in staat geweest concrete punten in de Nederlandse wetgeving te noemen die met behulp van het statuut zouden kunnen worden gewijzigd, waarna de grondwet daaraan zou kunnen worden aangepast.

De bezwaren van de R.K. leden van de Nederlandse delegatie betreffen de bevoegdheden van de P.G. in de Nederlandse Antillen. Het statuut beoogt in de positie van de P.G. in beide Rijksdelen gelijkheid te brengen. Thans wordt voor Suriname de P.G. benoemd door de Kroon en is hij hoofd van de justitiële politie. In de Antillen wordt hij benoemd door de Antilliaanse Landsregering. Hij is daar hoofd, zowel van de justitiële als van de administratieve politie.

Als nu, volgens de regeling van het ontwerp-statuut, de gelijke gang van zaken bij de benoeming een feit wordt, zou de Antilliaanse P.G. het bevel over de administratieve politie kwijtraken en in R.K. kringen vreest men dat dan de Antilliaanse P.G. niet in staat zal zijn de toestand op justitieel gebied volkomen te beheersen, met name niet eventuele optredende corruptieve toestanden in het politiecorps zou kunnen tegengaan. Hierdoor zou — zo vrezen deze kringen — de rechtszekerheid in gevaar kunnen komen.

Hiertegenover stellen andere leden dat door de benoeming door de Kroon, de positie van de P.G. juist zal worden versterkt. Het feit dat de P.G. niet zou beschikken over de administratieve politie zou wellicht zijn taak iets bemoeilijken doch geenszins onmogelijk maken. In Suriname, zo voert men aan tegen het R.K. standpunt, is de P.G. op het ogenblik reeds in theorie alleen hoofd van de justitiële politie, doch in de practijk is hij ook hoofd van de administratieve politiek. Voorts zijn er verklaringen van Antilliaanse zijde dat men niet van plan is, in de practijk der huidige regeling wijziging te brengen in de positie van de P.G.. Bovendien bepaalt het statuut dat de P.G. zal waken voor de rechtszekerheid. Als van R.K.-zijde dan wordt gevraagd met welke organen de P.G. die rechtszekerheid dan zal kunnen waarborgen dan is het antwoord, dat hij krachtens zijn taak de volmacht heeft om de justitiële politie te gebruiken om inlichtingen in te winnen omtrent eventuele fouten op administratief gebied. Deze toestand bestaat ook in Nederland. Ook in Nederland bestaat er een scheiding tussen beide organen, maar rapporten van officieren van Justitie omvatten steeds het gehele politiewezen. Bovendien ligt een natuurlijke rem in het feit, dat in elk Rijksdeel de levensbelangen zijn verbonden aan het bestaan van een goede rechtsorde en rechtszekerheid. Als men — zo werd gezegd — uitgaat van twijfel aan de wil en het vermogen van een Rijksdeel om de rechtszekerheid na te streven zou eigenlijk elke regeling, waarbij dat Rijksdeel zelfstandigheid krijgt in eigen aangelegenheden onmogelijk worden. De moeilijkheid is nu in concreto dat het R.K.-bezwaar tot bepaalde hoogte wordt gedeeld door de Anti Revolutionairen.

Indien in het Nederlandse parlement zich ook nog anderen op dit standpunt willen of zouden stellen, bijvoorbeeld de groepen Welter en de Staatkundig gereformeerden van Ds. Zandt, dan wordt in het Nederlandse parlement de aanvaarding van het statuut met twee-derden meerderheid onmogelijk.

Het gaat er dus thans om, voor de positie van de P.G. in de overzeese Rijksdelen een behoorlijke nauwkeurige formulering te vinden, waarmede zowel de tegenstanders van het Statuut in zijn huidige ontwerp op dit punt in Nederland, als de Antilliaanse en Surinaamse delegaties accoord kunnen gaan. Dit wordt er echter niet eenvoudiger op gemaakt door de interne politieke tegenstellingen in de Antillen. Mocht — aldus besloten de zegslieden hun mededelingen — het niet gelukken in deze tot een bevredigende oplossing te komen, dan zou de kans bestaan, dat het moeizaam overleg wederom op niets zou zijn uitgelopen en dat men voor de zoveelste maal, opnieuw zou moeten beginnen met de besprekingen over het Rijksstatuut.

De volgende bijeenkomst van de Nederlandse delegatie zal plaats vinden op 23 April a.s.

Filmavond Club J.P.F.

Willemstad. — Op Dinsdag 20 April a.s., zal in de J.P.F. Club een filmavond worden gehouden.

Programma: (filmen met Nederl. tekst)

1. *De Crawl.* Een 10-minuten documentaire sportfilm met gesproken Nederlandse tekst, waarin aan de hand van Onderwaterbeelden en vertraagde opnamen de crawlslag in het zwemmen duidelijk wordt uitgelegd: de beweging van de handen, van het lichaam, van de voeten en de fouten die daarmee kunnen worden begaan.
2. *Bloemen- avontuur in Holland.* Een 25-minuten kleurenfilm, vervaardigd in opdracht van de Nederlandse bloemisterij, behandelend: het gebruik van bloemen, de kwekerij, de veiling, de bloemenhandel, alles gevat in prachtige kleuren van de bloemen zelf en van het Nederlandse landschap.
3. *De laatste kans*, als Hoofdfilm Een Zwitserse film met Nederlandse tekst.

De film speelt in de tweede helft van de wereldoorlog, na de capitulatie van het Italiaanse leger. In een dorp in Noord-Italië worden de bevrijdingsfeesten gevierd, de illegalen en de onderduikers komen boven, de fascisten verdwijnen van het toneel.

Eensklaps echter keren de rollen wéér om, Mussolini is bevrijd en de Duitse legers blijven Noord-Italië bezetten en terroriseren. Een kleine, geheel internationaal samengestelde groep slaat op de vlucht en probeert over de sneeuw-bedekte bergen de Zwitserse grens te bereiken — ten laatste achtervolgd door Duitse patrouilles, die één hunner dodelijk verwonden. Na veel spannend en tragisch avontuur bereikt de groep tenslotte het gastvrije Zwitserland, waar zij de veiligheid en de vrijheid hervindt — met opoffering echter van één hunner...

Een zeer spannende film, die levendig de ellende van de oorlog in de herinnering terugroept en de onderlinge saamhorigheid tussen de volken belijdt.

Introductie is toegestaan.

Prof. Diehl over het Filmfestival

Willemstad. — Hedenochtend hadden wij ten huize van de heer Hans Hermans een onderhoud met prof. Gaston Diehl — die vergezeld was van zijn echtgenote — en, ons het een en ander vertelde over het aanstaand Filmfestival.

Prof. Gaston Diehl gaf een korte toelichting op de tot standkoming der diverse festivals.

De verschillende landen, die hun beste producten inzenden voor een dergelijk festival, doen dit in samenwerking met hun ambassades. Uiteraard worden alleen de beste films vertoond, omdat het Filmfestival beoogt te zijn een representatieve wapenschouw van het filmisch kunnen der deelnemende landen. In dit verband wees prof. Diels op de verrassende resultaten en prestaties, die de Amerikaanse filmindustrie dit jaar heeft bereikt.

Tijdens het Filmfestival in Caracas, dat samenviel met de Pan-Amerikaanse Conferentie, aldus prof. Diehl, trokken de Amerikaanse producten de belangstelling, doch ook de Franse en de Nederlandse inzending — van Gogh — mochten zich in de belangstelling verheugen.

Naar prof. Diehl ons voorts nog mededeelde, komen deze Filmfestivals ieder jaar terug, vanaf 1948 werden deze gehouden in Parijs, Brussel en Amsterdam, de films zijn in Europa reeds vertoond, doch de bedoeling is de films, die in het Festival zijn vertoond, dank zij de medewerking van de UNESCO, ook aan andere landen te vertonen.

„La Féderacion internationale du film sur l'art" is de uitvoerende organisatie van de filmfestivals, aldus prof. Dihl, die belichtte van welk groot belang het is, dat films over de kunst nader onder de massa worden gebracht. De films hebben een instructieve en educatieve waarde.

Er zijn kleuren en zwart-wit-films, aldus prof. Diehl, het opmerkelijke is, dat de zwart-wit films zeker niet „minder waardevol" zijn dan de kleurenfilms. Het is dan ook zo, dat verschillende zwart-wit producten met prijzen be,kroond zijn.

Filmliga in actie

Willemstad. — De volgende „Filmstudiegroep"-voorstelling vindt plaats op Woensdag 28 April om half negen in het Cultuur Centrum.

Vertoond worden **Entr'acte** en **Le Dernier Milliardaire.**

„Entr'Acte" behoort tot een van de meest avant-gardistische films, die de cinegrafie heeft opgeleverd en werd reeds vertoond in het voorjaar van 1951.

„Le Dernier Milliardaire" behandelt de problemen van het miniatuurstaatje Casinario, dat uitsluitend van het vreemdelingenbezoek aan zijn casino leeft, staat aan de rand van een bankroet. Het geld is uit de circulatie verdwenen, de bevolking is teruggevallen tot een primitieve staat van ruilhandel.

Ten einde raad biedt de koningin een in Frankrijk wonende milliardair de hand van haar dochter aan om met behulp van zijn millioenen de financiële impasse te boven te komen.

Uit deze gegevens bouwt René Clair zijn film op. Hij blijkt ook in het bereiken van humoristische effecten met geluid een meester te zijn.

Het volkslied van Casinario — gespeeld in alle maten en alle toonaarden — is de muzikale draad, die op de meest dwaze wijze door de film heengevlochten is.

Haarlem — Heracles 1—0. Haarlems aanvoerder Roozen, met bal op z'n hoofd en ondersteund door Brussee doen een aanval op het doel van keeper Koper. Doch zonder resultaat.

Op **Vrijdag 7 Mei** (half negen) wordt in het Theater Asiento te Emmastad vertoond de film: -

„De Gouden vis" van Maarten Toonder; een Nederlandse tekenfilm en als hoofdfilm: **„Der Apel ist ab"** van Helmut Kautner.

Helmut Käutner is een van de meest belovende Duitse regisseurs. Hij is bekend geworden door zijn films „Unter den brucken", „Romance in Moll", en „in jenen tagen"

In „Der Apel ist ab" konden de auteurs Helmut Käutner en Bobby Todd hun verbeelding de vrije teugel laten.

Adam Schmidt, fabrikant van appelsap, moet in deze wereld met al haar bijzondere problemen een oplossing vinden voor het vraagstuk van de keuze tussen vrouw en vriendin.

Hij vindt de oplossing, maar pas nadat hij in een droom het leven der mensheid van de geboorte van Adam af heeft doorgemaakt. De makers van de film vinden in dit symbolisch droomspel volop gelegenheid om de spot te drijven met de gevestigde begrippen van moraal en fatsoen.

In deze spot speelt natuurlijk ook het element van critiek op de decadentie van deze tijd een rol.

Helmut Käutner heeft veel fantasie en hij weet in deze muzikale comedie buitengewoon filmische middelen te gebruiken om het oude probleem van de man tussen twee vrouwen op te lossen.

Basketball Dragons-R.C.A.

Willemstad. — Zoals wij reeds publiceerden, zal er morgenavond in het Bargebad een ontmoeting plaats vinden tussen de beide sportverenigingen Dragons en R.C.A. (Aruba). Aanvang om acht uur. De voorwedstrijd zal gespeeld worden tussen een combinatie ploeg van Dragons en Willemstad (dames) tegen de RCA dames.

De opbrengst is geheel ten bate van het Gebrekkige Kind.

ATHENE TEGEN ARUBA

Willemstad. — Morgenmiddag zal op het terrein van Athene op Groot Kwartier een ontmoeting plaats vinden tussen Athene en de Arubaanse ploeg Riverplate, de kampioen van de B-klasse. Aanvang om 16 uur. De Arubaanse ploeg zal hedenmiddag van Aruba op Curaçao aankomen.

TENNISDAG

Willemstad. — De RCC heeft de traditie getrouw een „tennisdag" georganiseerd en wel op **Zondag 18** en **Maandag 19 April** telkens aanvangende om 9 uur des ochtends. Van 11 tot 3 uur is er pauze, waarna de wedstrijden worden voortgezet tot 6 uur p.m..

Schermen

Willemstad. — Overzicht van de competitie-uitslagen.

Damesfloret: Musketiers — Asiento II 7—2, Musketiers — Asiento I 4—5, Asiento II — C.S.C. 2—7 en Asiento I — C.S.C. 5—4.

Herenfloret: C.S.C. — Kwiek 7—2.

Degen: Asiento — Kwiek 3—6 en Asiento — Musketiers 1—8.

Sabel: Mariniers I — Mariniers II 7—2, Mariniers I — P.S.V. I 3—6, Musketiers I — Musketiers II 9—0, Musketiers I — Mariniers II 8—1, C.S.C. — Mariniers II 8—1, C.S.C. — Mariniers I 5—4, P.S.V. II — Musketiers II 7—2, P.S.V. II — Musketiers I 5—4, P.S.V. II — Mariniers II 8—1, P.S.V. II — Mariniers I 3—6, P.S.V. 1 — Asiento 7—2, P.S.V. 1 — Musketiers I 0—9, Mariniers II — P.S.V. I 3—6, Mariniers II — Kwiek 3—6, Mariniers I — Asiento 7—2, Mariniers I — Kwiek 7—2 en Kwiek — Asiento 6—3.

De ranglijst voor sabel is als volgt:

Mariniers I	4	gewonnen	2	verloren
P.S.V. I	3	„	1	„
P.S.V. II	3	„	1	„
Musketiers I	3	„	1	„
C.S.C.	2	„	0	„
Kwiek	2	„	1	„
Musketiers II	0	„	2	„
Asiento	0	„	3	„
Mariniers II	0	„	6	„

Bovenwindse sportontmoeting

Willemstad. — Op 1e en 2e Paasdag vinden er in het Stadion op Suffisantdorp enkele cricket-wedstrijden plaats tussen een elftal, samengesteld uit Statianen wonende op Curaçao.

De „Arubaanse" Statianen arriveerden gisteren op Curaçao. De eerste wedstrijd ving aan hedenochtend om 10.30 uur. De tweede wedstrijd, de eigenlijke „beker-wedstrijd", vangt aan morgenochtend, Zondag 18 April om 10 uur en zal twee dagen duren. Maandagmiddag 7.30 uur worden de wicketpaaltjes uit de grond getrokken en zullen de prijzen aan de winnende team worden uitgereikt door Landsminister William Rufus Plantz (zelf een enthousiast cricketer).

Er is voor de winnaar een prachtige beker beschikbaar gesteld door de firma Neme op Aruba.

Naar wij verder vernemen zal er direct na de wedstrijd en aangekondigde plechtigheden op Maandagavond om 19.30 uur voor de luisteraars op Aruba een speciaal programma door de Curom worden uitgezonden, verzorgd door de heer Henk van Delden van de „Voice of the Windward Islands", waarin een verslag zal worden gegeven van de wedstrijden.

Degenen, die van de „King op Sports" houden, zullen een bezoek aan het Stadion op Suffisant zeker de moeite waard vinden.

Tussen neus en lippen

Ze gingen naar Afrika

Vijf kinderen in Wenen, vier jongens en een meisje, van negen tot dertien jaar oud, vatten het plan op een expeditie naar Afrika te ondernemen. Zij rustten zich uit met voedsel, dekens, brandewijn, sigaretten, een windbuks en kleurige snuisterijen, om de negeropperhoofden in het zwarte werelddeel aan te bieden. Gepakt en gezakt namen zij de tram en reden mee tot aan het eindpunt bij de Donau. Daar richtten zij hun eerste kampement op in een oude vissershut. Zij maakten wat worstjes klaar, namen een slok brandewijn teger de kou, staken een sigaret op en oefenden wat met de windbuks. Toen kregen drie van de vijf echter heimwee naar hun warme bed en pakten de tram terug naar huis. Vóór zij slapen gingen, leverden zij aan de inmiddels reeds gealarmeerde politie het geheim uit van de verblijfplaats der twee Afrika-reizigers, die hun heimwee de baas waren gebleven. Het duurde niet lang, of ook deze verstokten werden toen, zij het ook met de sterke arm, weer thuis afgeleverd.

Oude getrouwe

Onder de 20 gevangenen, die onlangs op grond van een amnestie door de Tsjechische autoriteiten zijn vrijgelaten, bevond zich ook een man, die ooggetuige geweest is van de moordaanslag op aartshertog Franz Ferdinand, welke aanslag de directe aanleiding werd tot de eerste wereldoorlog. De man, die Franz Urban heet en thans 75 jaar oud is, was chauffeur bij graaf Franz Harrach, de adjudant van de Oostenrijkse kroonprins. De 28e Juni 1914 bestuurde hij echter de auto, waarin de Oostenrijkse troonopvolger en diens echtgenote de hertogin von Hohenberg gezeten waren bij hun bezoek aan Serajewo. Urban kon zich de bijzonderheden niet zo goed meer herinneren, maar hij wist nog wel, dat graaf Harrach, toen de Servische terrorist Gravillo Princip op de treeplank sprong en de dodelijke schoten loste, gepoogd had door overeind te springen de levens van het aartshertogelijke paar te beschermen. Dit verhaal werd bevestigd door gravin Alice Harrach, de vrouw van de graaf, die nog leeft. Chauffeur Urban ging in 1937 na 40 jaren trouwe dienst met pensioen. De Tsjechen namen hem de helft van zijn pensioen af en toen de Duitsers in 1939 het land binnenvielen, trachtte Urban zijn recht van de overweldigers te krijgen. Na de aftocht van de Duitsers werd hij daarom tot 20 jaar veroordeeld. Hij is thans in Duitsland, waar zijn vrouw woont.

Bewapenings-wedloop

Dezer dagen hebben de twee leidende staatslieden van het Westen, Eisenhower en Churchill, ernstige pogingen gedaan om de mensheid gerust te stellen ten aanzien van een eventuele oorlog. Maar men krijgt niet de indruk, dat zij er in voldoende mate in geslaagd zijn de heersende bezorgdheid weg te nemen. De Britse premier is zelfs bepaald te kort geschoten, toen hij in het Lagerhuis de gemoederen trachtte te kalmeren. De unieke kans, die hem bij deze gelegenheid geboden werd om op het afschuwelijke karakter van de huidige bewapeningswedloop te wijzen, liet hij ongebruikt voorbijgaan. En zijn verklaring, dat sommige biologen de gevolgen van de H-bomexplosies overdreven hadden, was niet erg steekhoudend. Had immers niet enkele dagen tevoren de voorzitter van de Amerikaanse Atoomenergie Commissie, Strauss, gezegd, dat de hele stad New York door één waterstofbom vernietigd zou kunnen worden....

Even weinig troost als de boodschap van Churchill bood die van Eisenhower, waarin de president verkondigde, dat er door de V.S. geen krachtiger H-bommen geproduceerd zouden worden dan degene, die men nu tot ontwikkeling had gebracht. En wel om de onheilspellende reden, dat het practisch nut van het huidige wapen reeds maximaal is: Amerikaanse Congresleden hebben gezegd, dat de uitwerking van het wapen, dat op 1 Maart te Bikini werd beproefd, te vergelijken was met die van 12 tot 14 millioen ton springstof. Bemoedigender ofschoon eigenlijk vanzelfsprekend, was Eisenhower's verzekering dat hij nooit het initiatief zou nemen voor het gebruik van de H-bom. In de betreffende televisie-uitzending wees hij bovendien nog weer eens met de meeste nadruk op de betekenis van het wapen als afschrikwekkend middel. De wetenschap, dat Amerika in geval van Sovjet-agressie op onmiddellijke en massale wijze vergeldingsmaatregelen zou kunnen nemen, zou de mannen van het Kremlin er waarschijnlijk van weerhouden een aanval te lanceren, aldus de president. Zij zouden begrijpen, dat een oorlog hen van hun macht kon beroven, zoals dat met Hitler en Mussolini was gebeurd, terwijl voorts de kans bestond, dat de satelliet-landen in opstand kwamen.

Intussen had echter de Britse oud-premier Attlee reeds in het geruchtmakende Lagerhuisdebat zijn twijfel uitgesproken over de juistheid van Eisenhower's vertrouwen op de afschrikwekkende werking van de H-bom. Hij achtte het onaannemelijk, dat de bedreiging met prompte represailles op zich zelf de potentiële vijand van het ontketenen van een oorlog zou weerhouden. In hetzelfde debat getuigde Churchill daartentegen van meer geloof in de doeltreffendheid van de nieuwe Amerikaanse defensiepolitiek. Het is een groot en uitermate gewichtig probleem, waarover in Washington, Londen en elders, op het hoogste niveau, nog wel heel wat gediscussieerd zal moeten worden, alvorens de eenvoudige burger van de Westelijke naties eventueel wat minder verschrikt kennis neemt van alle redevoeringen over de atoomwapenen.

Terecht slaat de mensheid met angst in het hart de huidige „atoom-race" gade: In Augustus 1945 werpen de Amerikanen een atoombom op Hiroshima. Vier jaar later lopen de Russen de achterstand in en weten ook zij een atoombom tot ontploffing te brengen. Op 1 Februari 1950 neemt Truman het initiatief tot de productie van de H-bom, die in November 1952 met succes wordt beproefd. Negen maanden later hebben ook de Sovjets de beschikking over het nieuwe wapen. Maar op 1 Maart, 26 Maart en 6 April van dit jaar worden door de V.S. experimenten ondernomen, die bewijzen, dat Amerika nog altijd een voorsprong heeft, al is de achterstand van de communisten, volgens Churchill, al niet zo groot meer.

Attlee heeft in deze situatie aanleiding gevonden om nogmaals een ontmoeting van de leiders der drie grootste mogendheden voor te stellen. 'n Denkbeeld dat reeds vorig jaar door Churchill werd gelanceerd, toen het echter geen genade kon vinden in de ogen van Eisenhower. En momenteel schijnt de Britse premier de tijd niet rijp te achten om zijn suggestie te herhalen. Intussen blijft men hopen dat er nog ooit met de Russen met meer succes over een verbod van atoom- en waterstofbommen gesproken zal kunnen worden, dan tot nog toe het geval was. Het Westen heeft indertijd de logische eis gesteld dat aan een dergelijk verbod de instelling van een internationaal controle-apparaat zou voorafgaan, hetgeen echter niet de bedoeling van Moskou bleek te zijn. Zolang het Kremlin dit standpunt niet wijzigt kan er dus van een algemeen verbod geen sprake zijn, zodat het Westen met de nieuwste wapenen paraat moet blijven, al zijn de jongste Amerikaanse experimenten met de waterstofbom wel zeer zorgwekkend!

Malenkof best geklede man

Londen. — Volgens het vakblad „Tailor and Cutter" is George Malenkof, de Russische eerste minister, een der leidinggevende figuren van de mannenmode.

Het blad bleek 't helemaal niet eens te zijn met een humorist, die in een Zondagsblad had geschreven, dat de Engelsen „geschokt of geamuseerd waren door het afschuwelijke voorjaarsprak, dat nu door Malenkof wordt gedragen — een tweedelig pak met twee rijen knopen, waarvan de jas verschillende centimeters korter was dan normaal en de broekspijpen enkele centimeters van kousen laten zien".

De kleding van Malenkof - aldus „Tailor and Cutter" — was hoogst origineel een afwijking van de onelegante massaal op de markt gebrachte gelijkvlakkigheid, die allengs onverbrekelijk is verbonden met het communisme en de meer revolutionnaire vormen van links bestuur".

„Delrama" in de huiskamer

Dieptefilms nu ook mogelijk voor amateurs

Amsterdam. — Ook de amateur-cineast kan thans in zijn huiskamer films vertonen op een breed scherm, zoals dat bekend is geworden door de cinemascope. Hij moet daartoe op zijn camera een „delrama" apparaat voor de lens zetten en dient ervoor te zorgen, dat ditzelfde kleine apparaatje bij het afdraaien van zijn film voor de lens van zijn projector wordt bevestigd.

Voor een aantal genodigden in het nog niet geheel gereed zijnde theater du Midi, dat Zaterdag 17 April as. in de Apollohal te Amsterdam zal worden geopend, werd een demonstratie gegeven van het nieuwe Nederlandse anamorphische systeem voor opname en projectie van verbrede films, waarvan Prof. Dr A. Bouwers, directeur van de N.V. Optische Industrie „De Oude Delft", te Delft, de uitvinder is.

Voor de toeschouwer is het resultaat vrijwel hetzelfde als dat van de [illegible] beeld op een bijzonder breed, langgerekt doek.

Toch is er verschil tussen beide systemen; de cinemascope werkt met bijzonder lenzen, die in tegenstelling tot normale lenzen niet in alle richtingen vergroot, doch uitsluitend in de breedte.

Het „Delrama" apparaatje bestaat uit slechts twee gebogen spiegels, die zo gevormd en geplaatst zijn, dat bij de gewenste beeldvervorming alle optische aberraties worden gereduceerd in een mate, die volgens de uitvinder met geen enkele denkbare combinatie van lenzen of prisma's is bereikbaar.

Bij lenzen heeft men het nadeel van kleurfouten, van „kleine regenboogjes" aan de randen, doch bij spiegels, die bij het invallende licht onder dezelfde hoek weer terugwerpen en waarbij dus uitsluitend van reflecterende oppervlakken wordt gebruik gemaakt, zijn deze zg. kleurfouten volledig geëlimineerd.

In het theater du Midi werd een „trio film" van de cineast De Haas, getiteld „Kris-kras door Amsterdam" opgenomen met een camera voorzien van het „Delrama apparaat", op het langgerekte, ietwat hol-gebogen doek, vertoond.

Medegedeeld werd nog, dat de N.V. Optische Industrie de „Oude Delft" haar anamorphisch systeem reeds in alle belangrijke landen heeft gepatenteerd.

KLOK ZET RADIO AAN

Op de Voorjaarsbeurs te Utrecht verschijnt Philips voor de eerste maal in Nederland met een zogenaamde klokradio, een vernuftig apparaat, dat zijn bezitter vele diensten kan bewijzen. Door middel van de radio-klok-combinatie kan men zich namelijk elk gewenst moment laten waarschuwen of wekken, hetzij door een radioprogramma, hetzij door een zoemer, welke laatste onafhankelijk werkt. Op deze manier kan men het toestel bijvoorbeeld afstellen op de nieuwsberichten of een ander programma, dat dan na verloop van tijd automatisch wordt ingeschakeld. Bovendien bevindt zich in de zijwand van het toestel een stopcontact, waarop automatisch spanning komt te staan zodra de radio wordt ingeschakeld. Hierdoor kan men zich bijvoorbeeld gelijktijdig met het wekken verzekeren van verlichting door middel van een op het toestel aangesloten lamp of op een bepaald moment het theelichtje laten inschakelen. Daarnaast is de klokradio uitgerust met een ingebouwde tijdaanwijzing, die synchroon op het lichtnet loopt en tenslotte biedt het radiotoestel gelegenheid om zenders op drie verschillende golflengten te kiezen.

Programma van het Eerste Internationale filmfestival op Curacao

georganiseerd door het Comité tot Bevordering van de Wetenschap op de Nederlandse Antillen en de Filmliga Curaçao in samenwerking met de V.G.K.S., op 20, 21 en 22 April 1954, in het Theater Asiento.

PROGRAMMA I

1. „STEFFEN STALLEDRANG"
Manuscript en productie van Hans Eklund. De film bevat de legende van de H. Stephanus en het leven van Christus, zoals deze is uitgebeeld in de schilderijen in de kerk van Dädesjö, die in 1270 tot stand kwamen. **ZWEDEN**

2. „ITINERARIOS"
Kleurenfilm van een reis door heel Italië van Napels uit tot het Noorden (Napels, Pompei, Rome, Venetië enz.). **ITALIE**

3. „VAN GOGH"
Vervaardigd door J. H. Hulsker. Het harde leven van een kunstenaar, door de camera uitgebeeld aan de hand van zijn werk in de Borinage, in Nederland, in Parijs, in Arles en Auvergne sur Oise. **NEDERLAND**

4. „NEIGHBORS"
Een film samengesteld door Norman Mac Laren voor het Canadees Cinematographisch Instituut, en waarin, begeleid door synthetische muziek en klankeffecten, met levende mensen een eenvoudige humoreske wordt verhaald in de moderne techniek van de „pixillation" (kleur). **CANADA**

5. „ELLE SERA APPELEE FEMME"
Een film van Gérard de Boe, gewijd aan de negerscultuur van de Congo. **BELGIE**

PROGRAMMA II

1. **„FLORES"** — Een experimentele film in kleuren over het vreemde leven der bloemen. **Italië**
2. **„LES VOYAGES DE MARCO POLO"** — Een film van William Novick, waarin aan de hand van miniaturen uit Europa, China, Indië, Perzië, enz., de reizen van deze wereld-vermaarde Venetiaanse ontdekkingsreiziger worden gevolgd. (Kleur). **Frankrijk**
3. **„MASKERADE"** — Een film van Max de Haas, waarin aan de hand van maskers uit Afrika, China, Amerika en de Pacific en begeleid door „concrete muziek" van Scheffer een dichterlijk beeld van verre culturen wordt gegeven. (Kleur) **Nederland**
4. **„LOS DIABLOS DE YARE"** — Regie en fotografie van Manuel Socorro, commentaar van Manuel Rodriguez Cardenas, productie van de „Tiuna Films". Een uitbeelding van de duivelsdansen in Yare (Venezuela). **Venezuela.**

PROGRAMMA III

1. **„DODERHULTARN"** — Manuscript en regie van Olle Hellbom, productie van Art Film. Taferelen uit het dagelijks leven, uitgebeeld door in hout gesneden poppen. Deze film werd verleden jaar bekroond op het festival in Cannes. **Zweden**
2. **„PAINEL"** — Een film over de fresco's van Portinari in de school van Capaguaces. **Brazilië**
3. **„LE MYSTERE DE LA LICORNE"** — Een film van Jean Aurel (productie Argos Films) over de beroemde tapijten uit de 15e eeuw „La dame à la Licorne", berustend in het museum van Cluny. (Kleur) **Frankrijk**
4. **„SANTUARIO"** — Een eenvoudige pelgrimage langs de schatten van beeldhouwkunst en architectuur in de beroemde kerk „del Buen Jesus" in Congonnas de Campo. **Brazilië**

Van een of twee films uit PERU, die op het laatste ogenblik aan het programma werden toegevoegd en die in de programma's I en II zullen worden opgenomen, zullen de titels nader worden bekend gemaakt.

Op 20 April zullen worden vertoond:
7.30 — 9.00 uur: Programma I
9.30 — 11.— uur: Programma II

Op 21 April zullen worden vertoond:
7.30 — 9.00 uur: Programma II
9.30 — 11.— uur: Programma III

Op 22 April zullen worden vertoond:
7.30 — 9.00 uur: Programma III
9.30 — 11.— uur Programma I

Bij voldoende belangstelling zal op Vrijdag 23 April nog een aanvullend

PROGRAMMA IV

worden gegeven, bestaande uit zes 16 mm. kleurenfilms, alle uit de Verenigde Staten van Amerika. Plaats en tijd van deze aanvullende voorstelling zullen nader worden bekend gemaakt. Dit programma omvat de volgende films:

1. **„REFLEXIONS"** — Een abstracte film van James Davis.
2. **„CONSPIRATION IN KYOTO** — vervaardigd door de Universiteit van Indiana over Japanse schilderkunst in de 12e en 13e eeuw.
3. **„COLOR DANCES"** — Een abstracte film van James Davis.
4. **„QUETZALCOATL"** — Vervaardigd voor de Universiteit van South Carolina over de cultuur van de Azteken.
5. **„THE RAVEN"** — Een film van Lewis Jacobs, waarin aan de hand van Gustave Doré's werk het gedicht van Edgar Allen Poe wordt uitgebeeld.
6. **„THE WORK OF CALDER"** — Vervaardigd door Bugess Meredith voor het Museum of Modern Arts.

Voor de beste drie films van het Festival worden door de samenwerkende organisaties symbolische prijzen toegekend. De organisatoren hebben gemeend de beslissing over de vraag, welke films voor een bekroning in aanmerking komen, niet aan een jury te moeten opdragen, doch te mogen overlaten aan alle deelnemers gezamenlijk. Ieder deelnemer wordt daarom verzocht telkens wanneer hij een programma heeft gezien, op een daartoe bij de aanvang der voorstelling uitgereikt formulier te kennen te geven, welke twee films in het programma hij het beste vindt. Achter de titel van de naar zijn oordeel beste film zet hij het cijfer 1; achter de film, die hij als tweede beschouwt plaatst hij het cijfer 2. De strook gelieve hij aan de uitgang van de zaak af te geven.

Algemene deelnemerskaarten ad *f* 3.— zijn vooruit verkrijgbaar bij het Secretariaat van het Comité tot Bevordering van de Wetenschap, Pater Euwensweg (naast de achterzijde van het ziekenhuis) en bij de Boekhandel. Voor zover de ruimte in het Theater het toelaat zullen zij voorts nog aan de ingang daarvan bij de aanvang van iedere voorstelling worden verkocht aan de loketten. Toegangskaarten voor één avond (2 programma's) *f* 1.50.

N.B.: Voor de leden van de Filmliga en de V.G.K.S. is een speciale regeling getroffen. Deze is per circulaire aan alle leden bekend gemaakt.

Generaal Gruenther, de opperbevelhebber van de NATO, die enkele dagen te gast is in Engeland, heeft voor de „English speaking union of the Commonwealth" een rede gehouden. Gruenther tijdens zijn rede. Achter hem een kaart, waarmee hij zijn rede verduidelijkte.

Volgens Frans blad

Duitse koningsgezinden bereiden campagne voor

Gebroeders Dulles zouden „Mister Prussia" pousseren

Een Frans Zondagsblad heeft in grote opmaak het bericht gelanceerd, dat de monarchisten in Duitsland de laatste tijd de wind in de zeilen hebben en dat zij binnenkort een grootscheepse campagne zullen openen, om het Duitse volk met de gedachte van een herstelde monarchie vertrouwd te maken. Hun pogingen zouden de steun genieten van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, John Foster Dulles, diens broer Allan (hoofd van de Amerikaanse Veiligheidsdienst) en van de leider van het toekomstige Duitse ministerie van Defensie, Theodor Blank. Als onbetwist troonpretendent noemde het blad, de „Dimanche Matin", het oudste lid van het huis Hohenzollern, Louis Ferdinand van Pruisen.

Louis Ferdinand woont op het ogenblik in de omgeving van Bremen. Hij heeft lange tijd in de Verenigde Staten gewoond, waar hij technisch employé was bij de Fordfabrieken. Hij noemde zich toen „Mister Prussia". Hij en zijn gemalin, grootvorstin Kyra van Rusland, hebben zich tal van Amerikaanse vrienden verworven. Het Franse blad noemt de naam van Gunther d'Alquen, die als tussenpersoon zou optreden tussen Louis Ferdinand en Allan Dulles. Deze D'Alquen zou ook contacten tot stand hebben gebracht met dr. Adenauer en Blank. Aanvankelijk zou de West-Duitse bondskanselier grote reserves aan de dag hebben gelegd, maar op voorspraak van Dulles zou hij de gedachte aan een restauratie in beraad gehouden hebben.

Nog altijd volgens de „Dimanche Matin" zou er op 15 Februari in München, ten huize van de bankier Aufhäuser, de eerste van een reeks vergaderingen zijn gehouden van de „regerende huizen van Duitsland". Vertegenwoordigers van de huizen Saksen, Brunswijk—Lüneburg, Baden en Hessen zouden daarbij aanwezig zijn geweest. Rupprecht van Beieren had zich laten verontschuldigen, omdat hij eerst de houding van Engeland wilde afwachten. De tweede vergadering zou door een Amerikaanse waarnemer zijn bijgewoond.

Prins Louis Ferdinand zou intussen te Bonn een conferentie gehad hebben met de bondskanselier en Blank. Volgens het Franse blad zouden de monarchisten de volgende maand in heel Duitsland een manifest willen verspreiden, dat is opgesteld door professor Schöpfs van de universiteit van Erlangen, dr. Kreppel van de Evangelische hulporganisatie en Joachim von Merkatz van de Duitse partij. Het manifest zou alle Duitsers oproepen een „Volksliga voor het Herstel der Monarchie" te vormen. Tal van vroegere generaals (in het bijzonder veldmaarschalk Kesselring) zouden de monarchistische plannen warm voorstaan. Van de zijde van de adel zou men, volgens de „Dimanche Matin", in de bondsrepubliek al een onderzoek naar de publieke opinie hebben ingesteld. Het resultaat daarvan zou zijn geweest, dat minstens 30% van alle West-Duitsers de terugkeer naar de monarchie verlangt.

ARUBA

BLOEMENTENTOONSTELLING

San Nicolas. — Door de Lago Women's Club zal in de Lounge van de Mei en vermoedelijk op 1 October zal dit Altaar ingeijd worden.

HAITIAANSE GASTEN VAN DE KLM

Oranjestad. — Op Dakota arriveerde een gezelschap Haïtianen, w.o. de burgemeester van Port au Prince, als gasten van de KLM. Ook hier werden de vluchten met een convair gemaakt. Het Touristenbureau zorgde wederom voor de rondrit over het eiland. De gasten werden verwelkomd door de hoofdagent van de K.L.M., de heer Fifi Eman, de heren S. N. en J. E. J. Ecury, resp. Consul en wnd. Consul van Haïti en de heer P. v.d. Beek, stationschef.

EEN BEZIENSWAARDIGHEID

Oranjestad. — Een bezienswaardigheid is wel de bloeiende Kibra Hacha op de Hooiberg. Deze struik bloeit slechts enkele dagen en leent zich in het geheel niet als snijbloem. Voor fotografen en unieke gelegenheid.

EEN FRAAI GESCHENK

San Nicolas. — De Liga di Maria schonk een bedrag van *f* 4000.— voor het Hoogaltaar voor de St. Theresia Kerk te San Nicolas. De werkzaamheden zullen een aanvang nemen op 3 Mei en vermoedelijk op 1 October dit Altaar ingewijd worden.

New York. — Keizer Haile Selassie van Ethiopie zal op 1 Juni a.s. een officieel bezoek brengen aan de Verenigde Naties tijdens zijn Staatsbezoek aan de Verenigde Staten.

Austin. — De Gouverneur van Texas, Shivers, heeft een wet ondertekend volgens welke de communistische partij in Texas buiten de wet is gesteld.

WEST-END

Zaterdag 19.00 en 21.00. Zondag 10.30 a.m., 20.30 p.m. en Maandag 20.30 p.m. *„La Manzana de la Discordia"*

Zondag 16.30 p.m. *„Don Daredevil rides again"* en 16.30 p.m. *„Young Bess"*

Maandag 16.30 p.m. *„Pecos River"* en 18.30 p.m. *„The Fighting Coast Guards"*

CINELANDIA

Zaterdag 19.00 & 21.00 p.m. en Zondag 20.30 p.m. *„Horizons West"*

Zondag 18.30 p.m. *„Slaughter trail"*

Maandag 18.30 p.m. *„Gun - paly"* en 20.30 p.m. *„Genoveva de Brabante"*

ROXY

Zaterdag en Zondag 19.00 & 21.00 p.m. en Maandag 20.30 p.m. *„What price glory"*

Zondag 10.30 a.m. *„La mujer que tu Quieres"*, 16.30 p.m. *„Blue blood"* en 18.30 p.m. *„Meet me at the fair"*

Maandag 10.30 a.m. *„Maria Magdalena"*, 16.30 p.m. *„Woman Hater"* en 18.30 p.m. *„Swamp-fire"*.

CHOBOLOBO:

Dans en Diner

J.P.F.-CLUB:

Paasbal met Happy Boys (Zond: 21.00 uur), Paaskindermiddag op Maandag.

SINT ALBERTUSCOLLEGE:

Tentoonstelling „Gezondheid voor U", 17.30 — 22.00 (Zaterdag) op Eerste en Tweede Paasdag geopend van 10.30 — 12.30 uur en van 16.30 — 22.00 uur.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 17 tot 18 April 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe-Sack-Sioe Plantersrust 7, tel. No. 3243.

2 de District:
Dr. P. E. Nassy Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

18 tot 19 April 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. T. A. J. Kroon, Mgr. Kieckensweg 36 tel. No. 3941.

In het 2de District:
Dr. C. D. ten Brink, Grebbe-*linieweg, tel. No. 1709.*

WIT-GELE KRUIS. De Zondag en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, tel. 3572.

VAN OS NIET ONTVANKELIJK VERKLAARD

's-Gravenhage. — Het Hof te Den Haag heeft vervroegde uitspraak gedaan in de zaak van sergeant-majoor Van Os tegen de staat en verklaarde Van Os niet ontvankelijk in zijn eis. Hij werd in October 1949 als K.N.I.L.-militair geplaatst op de Nederlandse Antillen in driejarig dienstverband. In verband met de R.T.C. werd hij in dezelfde rechtspositie overgebracht naar de Koninklijke Landmacht. In April 1951 werd hij ontslagen, ofschoon zijn termijn van drie jaar nog niet verstreken was. Van Os had de staat aangesproken om schadevergoeding. Ook de rechtbank had deze eis ontzegd.

Paasklanken in de aether

CUROM (416.6 m)

Zaterdag
17.30 Onder de flamboyan" 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Persoverzicht 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di Noticia 19.30 Wat de handel biedt 20.45 Curom Juke Box. 22.00 Luistert U even naar Kees Brusse. 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag.
8.30 R. K. Kerkdienstuitzending vanuit de Katholieke Kerk op Groot Kwartier 9.30 Orgelmuziek 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Protestantse studiodienst 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Trio Jiraharas 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

Maandag.
15.30 Henry Wood Promenade Concert 17.30 Voor de Katholieke jeugd. 17.50 Philips-gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di noticia 19.10 Disco selecta pa El Louvre 19.30 Populair concert 20.30 Shirley Abi cair 20.45 Muzikale intermezzo 21.00 Lichte muziek gespeeld door Peter Yorke en zijn Concert Orkest. 21.30 Aria's van Bach door de contra-alt Marian Anderson. 22.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

Zaterdag
17.30 Opening 17.33 Kinderuurtje 18.03 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Int. Sport Round Up 19.15 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

Zondag.
11.00 Opening 11.03 Muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 21.30 Sluiting.

Maandag.
11.30 Opening 11.33 Muziek 12.25 Nieuwsberichten 12.40 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Frére Alexius met Trupiaal 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Dinermuziek 19.45 Nieuws 20.00 All Electric Sales and Service 20.15 Sportnieuws 20.30 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

Zaterdag
18.59 Opening 19.00 Uitzending van de Paaswake uit de Kapel van het Theologicum te Warmond 20.00 Nieuws 20.17 Intermezzo. 20.20 Ned Kroniek o.a. met Haghepraet en Niews van het Waterfront. 20.30 Voor de West o.a. met Curaçaose gedichten door Jules de Palm. 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C.S.SP. 20.58 Sluiting.

Zondag.
18.35 Vandaag is het Pasen. 18.40 R.K. Uitzending, o.l.v. Dom B. Brockbernd O.S.B. 18.50 Sport 19.02 Nieuws 19.12 Paasliederen 19.32 Artistiek Dagboek. 19.42 Het Concertgebouw Orkest, o.l.v. Eduard van Beinum. 20.46 Pasen in Nederland — Klankbeeld 21.06 Musicorda 21.28 Sluiting.

Maandag
18.38 Pasen in Europa 19.02 Nieuws 19.17 Een kwartier met De Paashaas 19.32 Sport 20.20 Intermezzo 20.15 In en uit den vreemde, 20.22 Paaswijding van de Evangelische Broedergemeente te Zeist 20.53 Avondgebed: prof. Dr. J. H. Bavinck 20.58. Sluiting.

DE „NIEUWE" PAASZATERDAGLITURGIE

NACHTWAKE VAN PASEN in oorspronkelijke vorm hersteld

Gezamenlijke hernieuwing der doopbeloften bekroning van Vastentijd

Op 9 Februari 1951 heeft de H. Congregatie van de Riten een decreet gepubliceerd, waarin aan de Bisschoppen het recht wordt verleend de oude vigilie van Pasen op de oorspronkelijke wijze gedurende de nacht te vieren. Daarmee is een lang gekoesterde wens van de liturgische hernieuwingsbeweging vervuld: de katholieke wereld, zoals P. Parsch het uitdrukt, de tweede heilige nacht terug te geven, de Paasnacht, waarvan de H. Augustinus zegt, dat zij is „de moeder van alle nachtwaken, waarin heel de wereld de wacht houdt". De laatste jaren hebben veel bisschoppen zich tot tolk gemaakt van dit groeiende liturgische streven en tot de H. Vader het verzoek gericht de oude viering van de Paasvigilie weer in te voeren. Zelf een groot voorstander en bevorderaar van het zuiver-liturgische leven, benoemde de Paus daarop uit de leden van de Congregatie der Riten onmiddellijk een commissie met de opdracht de wijze, waarop aan dit verzoek zou kunnen worden voldaan, te bestuderen. Het verheugende resultaat hiervan was, dat de nieuwe rubrieken voor de Paasnachtviering werden goedgekeurd voor onmiddellijk gebruik. Het eerste jaar was deze wijziging nog niet verplichtend, maar daar, waar men de „proef" had genomen, bleek men zó geestdriftig, dat verleden jaar reeds in zeer veel parochiekerken de Paaswake gehouden werd. Nù zijn de nieuwe plechtigheden praktisch algemeen. Een korte verklaring van de veranderingen en hun betekenis lijkt ons echter niet overbodig. Mogelijk kunnen wij daarmee iets bijdragen tot beter begrip en dieper beleving van wat de H. Kerk ons op deze wijze over de onuitputtelijke rijkdom van ons H. Geloof wil leren.

De betekenis der Paaswake

Wat in de liturgie der Paaswake direct opvalt is haar karakter van Paasviering. De grote motieven, die in de liturgische teksten op dramatische wijze worden uitgewerkt, zijn: de Verrijzenis van Christus, de overwinning van het Licht op de duisternis en de opstanding van de mensenziel. In deze heilige nacht zijn wij door Christus van zonde en dood verlost. Als nieuwe mensen, wier hoogste eretitel het kindschap Gods is, kunnen wij voortaan leven, daartoe in staat gesteld door het doopwater, dat aan Christus' lijden en verrijzenis zijn bovennatuurlijke kracht ontleent.

Oorspronkelijk was er de hele Paaszaterdag in de kerk niets te doen. De altaren stonden leeg, „de zwijgende droefheid van de ziel spreekt zonder woord, zonder handeling, zonder godsdienstoefening" (Parsch). Onze Verlosser was gestorven en rustte in Zijn graf. De hele wereld wachtte vol spanning op Zijn voorspelde opstanding. In de nacht van Zaterdag op Zondag kwamen de gelovigen in de donkere kerk bijeen voor de plechtige viering van Christus' Verrijzenis. Het onverlichte kerkgebouw symboliseerde het Oude Verbond, dat nu spoedig plaats gaat maken voor het nieuwe, goddelijke Licht der wereld: Christus, de verrezen Verlosser en Zaligmaker.

Achtereenvolgens werden dan het vuur, de vijf wierookkorrels (zinnebeelden van Christus' verheerlijkte wonden) en de Paaskaars gewijd, waarna de diaken, in het wit der vreugde gekleed, in het onovertroffen „Exsultet" de glorierijke verrijzenis van Christus officieel aankondigde. Dan had de eigenlijke vigilie, de nachtwake plaats, de oorspronkelijke vorm der tegenwoordige Metten, waarvoor aanvankelijk uitsluitend Schriftuurlezingen werden gekozen, die betrekking hadden op het goddelijk heilsplan. Daarna diende men het H. Doopsel toe aan de geloofsleerlingen, terwijl het volk de litanie van alle Heiligen zong. Onmiddellijk daarop aansluitend werd de H. Eucharistie gevierd, de H. Mis — een algemene H. Communie — de onbloedige herdenking van Christus' verzoenend lijden en sterven, de hoofdbron van ons bovennatuurlijk genadeleven.

Het is wel duidelijk, dat de latere verschuivingen van deze plechtigheden, eerst naar de vooravond, dan naar de middag, en ten laatste — zoals wij het tot nu toe gekend hebben — naar de Zaterdagmorgen, de eigenlijke zin van de Paasvigilie geweld aandoen. De redenen besprekend, waarom deze wijziging in de plechtigheden van Paaszaterdag is ingevoerd, wijst het decreet van de Congregatie der Riten er dan ook op, dat de symboliek der ceremoniën door de vroegere verplaatsingen geheel is verloren gegaan. De tweede reden ligt op het terrein der zielzorg. Tegenwoordig is Paaszaterdag in feite overal een gewone werkdag. Daardoor kan het merendeel der gelovigen de plechtigheden van de vigilie van Pasen niet bijwonen. Het herstel van het oude gebruik der nachtwake heft dit bezwaar op, terwijl de vrome viering van het grootste feest van onze H. Godsdienst door zijn sprekende symboliek zeker niet zal nalaten een diepe indruk te maken, die het bewust beleven van onze bovennatuurlijke begenadiging ten goede zal komen.

De „nieuwe" vorm

Zoals uit het bovenstaande blijkt, is deze „nieuwe" vorm van Paaszaterdagvieren eigenlijk de oude, oorspronkelijke nachtwake. Volgens de „nieuwe" regeling is er dan ook, evenals oudtijds, op de morgen van Paaszaterdag in de kerk niets te doen! Voor het breviergebed in het koor is bepaald, dat de Donkere Metten (en Lauden) van deze dag niet mogen worden geanticipeerd (op de avond tevoren gebeden). Zij zijn op Zaterdagmorgen geplaatst, terwijl na de antifoon: „Christus factus est" de psalm Miserere wegvalt, óók in de Kleine Uren. De Vespers zijn dezelfde als van Witte Donderdag (zonder Miserere) en dienen met de Completen in de namiddag te worden gebeden. De tot nu toe uiterst korte Vespers van Paaszaterdag, aansluitend aan de H. Mis, komen hierdoor te vervallen. De eigenlijke plechtigheden van de vigilie van Pasen beginnen dan 's avonds om 10 of 11 uur; dit om de H. Mis ongeveer om middernacht te kunnen aanvangen.

Achter in de donkere kerk wordt eerst het vuur gewijd en dan de Paaskaars. Hierbij wordt midden op de kaars een kruis getekend met er boven een Alpha en er onder een Omega. In de hoeken van het kruis komen de vier cijfers van het lopende jaar, terwijl de priester zegt (in de volgorde van de kleine cijfers): (1) Christus, gisteren en vandaag — (2) het Begin en het Einde — (3) de Alpha — (4) en de Omega — (5) Hem behoren alle tijden — (6) en eeuwen — (7) Hem komt de glorie en de heerschappij toe — (8) in alle eeuwigheid. Amen.

	3	
	A	
	1	
1		9 6
2		
7 5		3 8
	Ω	
	4.	

Daarna wijdt de priester de vijf wierookkorrels en drukt ze kruisgewijze in de kaars met de woorden: (1) Door Zijn Heilige Wonden — (2) de glorierijke — (3) behoede — (4) en behoude ons — (5) Christus, de Heer. Amen.

Biddend, dat „het Licht van de roemrijk verrijzende Christus alle duisternis uit ons hart en onze geest moge wegnemen" ontsteekt de priester de Paaskaars en zegent haar met een tot nog toe abusievelijk voor de wierook gebruikt gebed, dat oorspronkelijk voor de Paaskaars bedoeld was. Men had n.l. i.pl.v. „super hunc incensum (cereum), d.i. over deze ontstoken kaars, zoals de nu herstelde tekst luidt, gelezen: „super hoc incensum", d.i. over deze wierook.

Nu begint de processie. De diaken draagt de Paaskaars; geestelijkheid en volk volgen met een niet-brandende kaars in de hand. Driemaal zingt de diaken: „Lumen Christi" steeds hoger van toon, terwijl er telkens meer lichten worden ontstoken. Eerst de kaars van de celebrant, vervolgens die van de overige priesters en tenslotte die van het volk. Tevens vlammen dan alle lichten in de kerk op als symbool van het zich verspreidende licht van Gods genade.

In het daarop volgende feestelijke „Exsultet", dat in tegenstelling met vroeger vóór de midden op het priesterkoor geplaatste Paaskaars wordt gezongen, is het gebed voor de keizer vervallen, terwijl aan het slot een nieuw gebed voor de overheid is ingelast. De eigenlijke nachtwake, de lezing der profetieën, die hierna geschiedt, is ingekort tot vier, te weten: de eerste, de vierde, de achtste en de elfde.

Zoals op deze foto te zien is wordt thans, in de nieuwe liturgie der Paaswake, achter in de donkere kerk of buiten de kerkdeuren het vuur gewijd, waarmee de Paaskaars wordt ontstoken.

Hernieuwing der Doopbeloften

Nu wordt het eerste deel van de litanie van alle Heiligen gezongen, echter zonder verdubbeling tot aan „Propitius esto". Een opvallende vernieuwing volgt hierna. De wijding van het doopwater geschiedt ten aanschouwen van alle gelovigen midden op het priesterkoor. Oudtijds werden na de wijding van het water de catechumenen (doopleerlingen) gedoopt. In de plaats daarvan zullen nu alle aanwezigen plechtig hun doopbeloften vernieuwen.

Deze hernieuwde betuiging van trouw aan Christus en Zijn Kerk wordt met recht als een hoogtepunt van de Paaszaterdagviering beschouwd, als de bekroning van de geestelijke inkeer en bezinning van de H. Vastentijd. Vanaf de preekstoel leest de priester eerst een vastgestelde tekst, waarin de betekenis van de Paasnacht, van Christus' verrijzenis voor ons eeuwig leven kort wordt uiteengezet. Daarna stelt hij dezelfde vragen als bij het H. Doopsel, waarop de gelovigen tezamen antwoorden.

Beleefd in de sfeer van blijde dankbaarheid voor Christus' verlossing en de eigen wedergeboorte kan deze plechtige hernieuwing der doopbeloften uitgroeien tot een geestdriftige manifestatie van trouw aan God van een hele parochie. Wat dit voor ons geestelijk leven, vooral in deze tijd, kan betekenen, is onmiddellijk duidelijk.

Wanneer daarna de litanie ten einde is gezongen en intussen op het altaar alles in gereedheid is gebracht, begint de H. Mis met het stralende Kyrie van Pasen. Van dat ogenblik af is er enkel nog vreugde, diepe blijde vreugde om de verrezen Christus en onze bevrijding.

Het behoeft wel geen betoog, dat deze nieuwe maatregel van het kerkelijk gezag een ware verrijking van ons liturgisch leven inhoudt. Het is dan ook geen wonder, dat het herstel van de oude Paaswake zo goed als over de hele katholieke wereld met geestdriftige instemming is ontvangen, want, wie hieraan in geest en waarheid deelneemt, weet zeker zijn geloofsleven aanmerkelijk te verdiepen.

Buenos Aires. — De vice-president van India, Dr Radhakrishnan, heeft een uitnodiging van de Argentijnse regering aanvaard om per 15 October een bezoek van twee dagen aan Argentinië te brengen.

De Hollandse Bank Unie te Paramaribo zal enkele afgestudeerden van de AMS in de gelegenheid stellen een 2-jarige bankstudie in Nederland te volgen, waarna ze zullen worden te werk gesteld op deze bankinstelling.

Steunt het comité Maria-Jaar

Ter gelegenheid van haar 50 jarig bestaan heeft de Surinaamse Postspaarbank een spaarboekje met ƒ 100.— ter beschikking gesteld voor alle kinderen, die op de jubileumdatum — 1 April 1954 — werden geboren.

Licht van Pasen

Christus ten derden dage verrezen van de dood. Het staat in het midden van onze geloofsbelijdenis aan Hem, wiens gehoorzaamheid tot de dood wij nog gisteren met de Kerk hebben meebeleefd. Een dood, waaraan Christus niet was onderworpen en die Hij nog minder had verdiend. Een dood die Hij dan ook verwon, daarmee voor allen die Hem volgden de kringloop van opkomen en afsterven doorbrekend. Daarom mogen wij om Christus' wil en voor zijn verheerlijkt aangezicht zingen met de Psalmist: „Uw jeugd zal worden vernieuwd als die van de adelaar".

Paasen-Verrijzenis! Christus opstanding is het onweerlegbaar teken van zijn zending en het zegel van zijn godheid. In de onzekerheid van deze tussen vrede en strijd wankelende wereld is de triomf van Pasen een onaantastbare zekerheid voor de millioenen christenen die de vrede willen; Christus' vrede die het loon is van de rechtvaardigheid. Wie gelooft in Hem die de dood overwon, ziet met onschokbare innerlijke rust de wereld wentelen. Want hij weet waartoe lijden en dood dienstig kunnen zijn. Hij weet dat ten welken dage ook één de dageraad der opstanding zal komen. De opstanding in Christus' heerlijkheid.

Als wij daarom het liturgisch gezang horen „Ontsteek uw licht aan het Licht dat geen ondergang kent", dan moeten wij ons herinneren, dat mededeelzaamheid een grondtrek van het christendom is. De mededeelzaamheid van wat wijzelf bij genade hebben verkregen: het geloof in de Verrezene en de schepper van de enige godsdienst op aarde die niet door mensen is gemaakt. Want wel is de Paaskaars tijdens de viering van het hoogfeest der Verrijzenis doelbewust in het middelpunt als hét zinnebeeld der opstanding en teken van het nieuwe Licht, maar op de tweede plaats van deze zinrijke plechtigheden staat de doopherdenking en de hernieuwing onzer doopbeloften. En wie die zijn doopsel waarachtig beleeft, is er zich niet van bewust dat de verbreiding van Christus' leer niet mede behoort tot zijn apostolaat!

Zo moge dan de Heer van leven en dood offervaardige en met apostolaatsgeest bezielde christenen vinden op het feest zijner verrijzenis. Want in de hedendaagse schemering tussen vrede of oorlog zullen slechts dezulken verhoring vinden als zij met die van Emmaus bidden: „Blijf bij ons, Heer, want het wordt donker".... Bidden wij op deze vooravond echter: „Kom, Heer, met het Paaslicht van uw onsterfelijke heerlijkheid".

PAASLIED

Lachen moet gij, Magdalene,
dat Uw aanschijn helder zij.
Alle schulden zijn verdwenen
en de dag is fonkelblij.
Christus heeft ons vrij gestreden,
hel en dood heeft Hij vertreden,
Alleluia, zingen wij.

Hef Uw ogen, Magdalene,
voor U staat de Dode! Hij!
Waar heeft zulk een licht geschenen?
Zie zijn wonden en wees blij
om de glanzen, die zij geven,
parels van het nieuwe leven,
Alleluia, zingen wij.

Juich en jubel, Magdalene,
uit zijn tombe keerde Hij;
alle pijnen zijn verdwenen,
Jezus leeft en is weer vrij.
Jezus, die U droef deed wezen,
lach Hem toe, Hij is verrezen.
Alleluia, zingen wij.

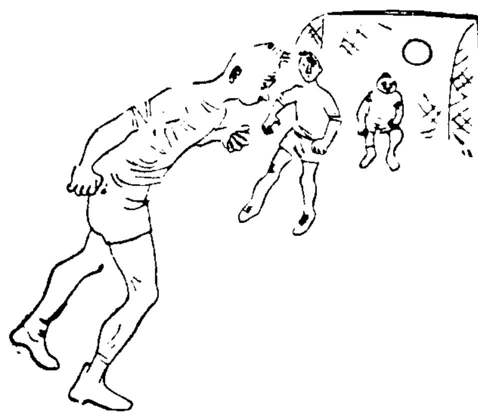
Leef weer, leef weer, Magdalene,
leef weer in het licht, leef blij!
Jezus is aan U verschenen
en de dood voorgoed voorbij.
Vèr zijn klachten, vèrre smarten,
liefde springt in alle harten.
Alleluia, zingen wij.

Gerard Wijdeveld.

Hoe de Curacaose voetbal in het afgelopen seizoen rolde

SUBT was alleenheerser in vlotgespeelde competitie

(VAN EEN BIJZONDERE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Na zeven maanden draaien zit de C.V.B. competitie 1953 er weer op. Jong Holland met zijn vele kampioensterren in de Clubvlag is er niet in geslaagd de titel die het de vorige competitie behaalde te prolongeren. Toch hebben de tricoloren geen slecht seizoen achter de rug als men in aanmerking neemt dat ze enkele maanden twee van hun beste spelers moesten missen n.l. Matrona en De Lannoy. Vooral de afwezigheid van Matrona werd in de voorhoede erg gevoeld in de zware partijen der eerste ronde. Toen hij dan ook weer tussen de lijnen verscheen vlotte het met doelpunten maken weer beter. Niet dat er in elke wedstrijd sprekende cijfers gemaakt werden maar het was toch wel opvallend dat Jong Holland tegen Veendam b.v. veel betere resultaten boekte dat SUBT en Sithoc. In de ontmoetingen met deze twee tegenstanders struikelden de rood-wit-blauwen echter. Het werden vier nederlagen. Opvallend is ook de hoge score die Jong Holland tegen heeft vergeleken bij vorige seizoenen. Wat niet wegneemt dat wij toch nog altijd het volste vertrouwen hebben in de Jong Holland defensie en in keeper Hato in het bijzonder. En dat wij daarin niet alleen staan getuigt wel de uitspraak van een sportvriend die tijdens de revanche van onze jongens met de Oostenrijkers zei nog altijd meer vertrouwen te hebben in een „Hato op krukken" dan in welke andere keeper ook. Deze uitspraak laat niets aan duidelijkheid te wensen over.

Sithoc struikelde in tweede ronde

Sithoc heeft een begerige greep gedaan naar de titel. In de eerste ronde was alleen SUBT een struikelblok zodat het er voor de roodhemden bij de aanvang van de tweede ronde nog hoopvol uitzag. Die tweede ronde bracht echter al spoedig enkele struikelingen die Sithoc duur te staan kwamen. Zo duur zelfs dat de kans op een kampioenschap werd opgegeven. Wel dacht men er nog aan de twee grote rivalen de voet dwars te zetten. Met Jong Holland had een geconcentreerd Sithoc evenals in de eerste ronde succes. Maar met SUBT konden de jongens van de Hoogstraat niet klaar komen. Daarvoor is concentratie alleen niet voldoende. Door de overwinning van Sithoc op Jong Holland werd SUBT de titel in de schoot geworpen. Was er dus voor Sithoc dit seizoen weer geen titel weggelegd het zal ons toch niet verwonderen wanneer de roodhemden het komende seizoen een nog ernstiger gooi naar het kampioenschap zullen doen. Ja, dat Sithoc zelfs het hoogste woord zal hebben in de beslissingsstrijd.

Met vlag en wimpel

SUBT heeft het kampioenschap met vlag en wimpel gewonnen. Voor de zevende maal jubelt het blauw-geel op Vredenberg na een prachtige competitie van veertien gewonnen wedstrijden. Het hoogste wat men kon bereiken. Trots staan Vlinder en zijn mannen op eenzame hoogte met 28 punten aan Sithoc de tweede plaats latende met 21 punten. Toch heeft SUBT de titel niet op zijn sloffen behaald al was de anders zo sterke tegenstander Jong Holland in het afgelopen seizoen maar een zacht eitje voor de blauw-gelen. Het waren voornamelijk Sithoc en Veendam die de kampioenen voor moeilijke problemen plaatsten. De ontmoetingen met deze twee tegenstanders in de eerste ronde op Vredenberg geven daarvan de beste getuigenis. Speciaal de strijd tegen het geconcentreerde Sithoc die 90 minuten lang onder hoogspanning stond, was zenuwslopend voor spelers en supporters van beide partijen. Tenslotte won SUBT met een doelpunt dat voor vriend en vijand een verrassing was.

Deze ontmoeting was volgens een vooraanstaand Sithoclid de beste wedstrijd van het seizoen. In de tweede ronde kwam SUBT tegen dezelfde tegenstanders ook maar net met de hakken over de sloot. Het waren ook toen weer wedstrijden die gewonnen werden met pijn. Daarom klonk het signaal waarmee de scheidsrechter in bovengenoemde wedstrijden het einde aankondigde voor de blauw-gele familie telkens als een verlossing. Leverden Sithoc en Veendam de moeilijkste problemen voor de SUBT-jongens. Estudiantes en Jong Colombia waren ook nogal lastig en het kostte SUBT heel wat zweet om die knapen op de knieën te krijgen.

De Veendammers hebben we reeds aangehaald als sterke strategen die aangename en tegelijk onaangename verrassingen uitdelen. De schoonste vrucht van die strategie werd geplukt in Sithocs tuin. Toch moeten de Veendammers uit Salinja Abao weer genoegen nemen met de vierde plaats. Het heeft er wel iets van weg dat ze een abonnement genomen hebben op die plaats.

Felicitatie waard

Vesta is een van de A-klassers dat de aandacht op zich gevestigd heeft al deed het niet direct een greep naar de titel. In het vorig seizoen werd het gedwongen de rode lantaarn te dragen maar in het afgelopen seizoen hebben de mannen van Mathilde zich een heel stuk omhoog gespeeld. Met trots zien de Vestanen met hun trainer op naar die eervolle plaats. Het is dan ook een resultaat dat een felicitatie waard is.

Estudiantes moest plaats maken voor Vesta en met de zesde plaats genoegen nemen, terwijl Jong Colombia, de benjamin van de afdeling, hard van stapel liep bij elke wedstrijd zodat de tegenstander de schrik wel eens om het hart sloeg. De resultaten waren echter over het algemeen niet bevredigend al zullen de Bocajongens hun hoofd wel fier omhoog gestoken hebben toen ze Sithoc een puntje afsnoepten.

Jong Curaçao dat vroeger zeer vertrouwd was met de rode lantaarn had er zich vorig jaar na een bevredigende competitie van ontdaan. De resultaten van het afgelopen seizoen zijn echter van dien aard dat de oranjehemden er weer mee zitten en hun plaats in de A-klasse moeten verdedigen tegen de kampioen van de B-klasse. Dit gevecht dat uit ten minste twee ronden bestaat zal plaats hebben in de maand Mei.

Barcelona bedwongen

De competitie werd enkele malen onderbroken door buitenlandse en Arubaanse ontmoetingen met onze nationale ploeg. Ze had zelfs een pracht van een voorspel in de ontmoeting tegen het met naam en faam bekende „Barcelona". Deze ontmoeting zal de grote Curaçaose sportfamilie niet spoedig vergeten. Wanneer we terugdenken aan de kennismaking met de Spanjaarden dan is het vooral aan de tweede helft van de wedstrijd waarin Curaçao langzaam maar zeker het Spaanse juk afwierp. Alle registers werden opengetrokken om het in geheel Centraal Amerika bekende en voor Curaçao zo smaakvol bruisend machtige voetballied uit te spelen. Een voetballied dat reeds verschillende buitenlandse ploegen op de knieën bracht. De Spanjaarden gingen niet op de knieën. Maar als men in aanmerking neemt dat Barcelona, een van de topclubs in Europa, van de F.I.F.A. de vererende uitnodiging ontving een wedstrijd te spelen tegen „de bloem van Europa", dan durven we het gelijkspel van onze jongens tegen datzelfde Barcelona toch wel als een overwinning aan te tekenen.

NABLO-sportweek

In de eerste helft van de maand October werd door de NABLO een sportweek georganiseerd waarin het voetbal goed vertegenwoordigd was. De nationale ploegen van Aruba en Curaçao kwamen bij die gelegenheid tweemaal tegen elkaar uit, waarbij Aruba tweemaal het hoofd moest buigen. Vooral de tweede wedstrijd was iets bijzonders voor Curaçao. Of de Arubanen met hun voetbalbenen in de Arubaanse modder kunnen opereren weten we niet, in de Curaçaose modder bleven ze steken. Van de Curaçaose voetballers wordt ook altijd gezegd dat ze zich in de modder niet thuis voelen. In die tweede ontmoeting stonden beide ploegen in een modder te opereren die niet onder deed voor de Oostenrijkse of Kerstmodder of hoe men het ook noemen wil. Daarbij stonden er nog malse plassen op het veld. Maar malse plassen of niet onze nationalen toverden vijf goals in de Arubaanse touwen.

Nacional en Wacker

Deportivo Nacional uit Colombia, dat in December op bezoek was, maakte in zijn twee wedstrijden tegen Curaçaose bondsploegen geen grootse indruk. Toen het echter op diezelfde Curaçaose grond kennis maakte met Wacker heeft het samen met de Oostenrijkers het publiek een spel voor de ogen getoverd als men maar zelden te genieten krijgt. Daarom was het zo jammer dat de Colombianen met de sportiviteit overhoop lagen en de scheidsrechter het spel moest staken.

Toen volgde op tweede Kerstdag de ontmoeting Curaçao — Wacker. Dat moest voor Curaçao de wedstrijd van het jaar worden. Het werd een triest geval. Daarvoor hebben velen het tenminste genomen. Er waren er ook die er anders tegenaan keken. Nu de Curaçaose ploeg in de modder bleef steken, uitgezonderd keeper Hato die in prachtconditie was, schakelden ze over op Wenen dat op volle toeren draaide. En zo kregen ze toch waar en genot voor hun geld. Hoe meer Wacker de Curaçaose nederlaag deed groeien hoe meer ook onze jongens geladen werden. Zo werkten de Oostenrijkers onbewust mee aan de Curaçaose explosie bij de revanche die reeds vast stond voor dat scheidsrechter Vos het Weense voetbalvuur na het eerste treffen doofde. Dat er bij die gelegenheid geweest zijn die leedvermaak hadden, is vanzelfsprekend fout. Wacker was voor een goede duit bereid Curaçao nog een prettige dag te bezorgen. Het werd een fantastische ontmoeting, die de spaanse strijd in glans overtrof om de enorme belangstelling die men sinds het bezoek van BVV niet meer gekend had. Vanzelfsprekend sloot de overlopende geldbeurs van de CVB-penningmeester daarbij aan. En dan de wedstrijd zelf. Hoe fijn en zuiver de Wackermachine ook gesteld was en hoe gesmeerd ze ook liep, gaatjes boren kon ze niet, daar kreeg ze geen kans voor. Het sublieme verdediging van de Curaçaoënaars was als een blok graniet waarop alle Weense boren braken. En dat Curaçao geladen was kwam niet alleen tot uiting in de solliede verdediging. Vijf zware explosies van onze aanvalslinie die een betere uitwerking verdienden en de Oostenrijker deed verbleken, bracht de enorme menigte in vervoering.

Het was Curaçao op zijn best. Er is toen gezegd en geschreven dat Curaçao door het gelijkspel de grote nederlaag van Kerstmist had uitgewist.

Historie is niet uit te wissen of weg te trappen. In dit geval was dat ook niet erg. De malse valse Weense noot zou toch wel overstemd worden door de lange reeks jubelende klanken van uitslagen in de loop der jaren tot op heden door onze nationale ploeg behaald wanneer niet de laatste noot in het afgelopen seizoen tegen het Chileense Universidad Catolico gespeeld, zo teleurstellend had geklonken.

Spelmoment uit de wedstrijd Curaçao — Wacker (0—0). Keeper Pelikan van Wacker springt op om de bal weg te stompen, het leer kwam echter tegen de goalpaal. Heiliger staat vol spanning te kijken, Gomez, derde van links, juichte te vroeg.

Een moment opname uit de wedstrijd Sithoc-Subt, welke door Subt met 2—1 werd gewonnen, doch eerst na hard strijden.
Op de foto: Minguel (Sithoc) maakt met een machtige sprong een der Subt-kogels onschadelijk. Bicentini, (Subt) loopt vergeefs toe, zijn hoop, dat Minguel deze keer niet klemvast zal zijn, wordt niet verwezenlijkt.

FAMILIES VAN FORMAAT V

Genialiteit in de vrouwelijke lijn

Madame Curie, tweevoudig Nobelprijswinnares, en haar dochters

(Van een medewerker)

In de jaren vóór de Eerste Wereldoorlog bezaten de Duitse Spoorwegen een merkwaardige curiositeit. Behalve de bij alle spoorwegmaatschappijen gebruikelijke eerste, tweede en derde, hadden zij nog een vierde klasse. Men kon er niet zitten, tenzij men op zijn koffer of op de grond wilde plaats nemen, want banken ontbraken. Feitelijk waren de coupé's van deze vierde klasse niet veel meer dan kale, verveloze hokken, die meer aan een afdeling voor het vervoer van bagage of aan veewagens deden denken, dan aan een gelegenheid om mensen te verplaatsen.

In een dergelijke coupé vierde klasse reisde in de eerste helft van het jaar 1891 een jonge vrouw met een mooi, regelmatig gezichtje, een hoog, edel gevormd voorhoofd en ernstige grijze ogen, van Polen naar Frankrijk. Het was een lange, vermoeiende reis en nu en dan boden medelijdende reizigers het meisje iets te eten of te drinken aan of maakten zij een plaatsje voor haar vrij op een makkelijke koffer. Dan kregen zij een vriendelijk knikje en de grote, ernstige grijze ogen keken hen dankbaar aan.

Velen zullen zich ongetwijfeld afgevraagd hebben, wat deze stille, aantrekkelijke jonge vrouw tot het ondernemen van deze verschrikkelijke reis had gedreven. Had men het haar gevraagd, dan zou zij geantwoord hebben, dat zij aan de Parijse universiteit, de Sorbonne, wilde gaan studeren, omdat meisjes aan de universiteiten in Polen niet werden toegelaten. Dat zij zich op de eerste étappe bevond van een weg, die haar tot wereldroem zou leiden, daarvan had ook Marya Sklodowska, het jonge meisje met de ernstige ogen, dat eens madame Marie Curie zou heten, op dat ogenblik geen idee.

Marie Curie—Sklodowska, de ontdekster van het radium.

Hoe „Manja" haar zuster „Bronja" hielp

„Manja" Sklodowska, zoals zij in haar ouderlijk huis te Warschau genoemd werd, was, toen zij zich in 1891 naar Parijs begaf om daar haar universitaire studie te beginnen, reeds 24 jaar oud en haar gymnasiumtijd

Irène Curie, erfgename van de wetenschappelijke begaafdheid van madame Curie

lag alweer verscheidene jaren achter haar. Het liefst was zij onmiddellijk na haar eindexamen naar Parijs getogen, maar familie-verplichtingen hadden haar daarvan teruggehouden.

Marya Sklodowska was de jongste dochter van een zeer begaafd, maar arm Pools intellectueel, Wladyslaw Sklodowski, leraar in de wis- en natuurkunde aan een middelbare school in de Poolse hoofdstad. Hij en zijn gezin behoorden tot de in die dagen in het door de Russen beheerste Polen talrijke klasse van zeer beschaafde, maar verarmde leden van de adel, een klasse die Chopin en tal van andere grote figuren had voortgebracht, die zeer nationaal, en zeer anti-Russisch was ingesteld en een grote bewondering koesterde voor de Franse cultuur. Toen Marya Sklodowska het gymnasium verliet, stond haar oudere zuster Bronislava op het punt aan de Sorbonne in Parijs te gaan studeren, en omdat haar vader die studie slechts met de grootste moeite kon betalen, moest Marya een betrekking zoeken als gouvernante. Misschien, dat wanneer Bronislava - in de familiekring „Bronja" genoemd - klaar was met haar studie...

Gouvernante

Haar gouvernante-tijd behoort tot de donkerste perioden in het leven van Marya Sklodowska. Zij moest les geven aan kinderen uit families, die wel rijk, maar niet beschaafd waren en vaak voelde zij zich zeer eenzaam. Al haar ledige uren trachtte zij te vullen met studie. Zij voelde zich zowel tot de letteren, de sociologie als de wis- en natuurkunde aangetrokken. Tenslotte koos zij het laatste vak, dat ook het vak van haar vader was, en de wereld is er haar dankbaar voor.

Na enige jaren trouwde „Bronja" Sklodowska in Parijs met een daar studerend Pools medicus en nu kwam voor Marya de grote kans: zij kon naar de Sorbonne. Haar eerste jaren in Parijs waren hard en armoedig. Zij woonde in bij haar zuster en moest, om de colleges op de Sorbonne met vrucht te kunnen volgen, veel bij-studeren. Toch deed zij reeds twee jaar later haar baccalauréat en nu kwam er enige verlichting in haar financiële omstandigheden. Van Poolse zijde kreeg de begaafde studente een beurs en men droeg haar een onderzoek op naar de magnetische eigenschappen van metalen.

Dit onderzoek, waar zij eigenlijk door een toeval mee belast werd, zou vèrstrekkende gevolgen hebben voor haar hele leven. Allereerst kwam zij er door in nauw contact met een gebied der natuurwetenschappen, dat haar zó boeide, dat zij het haar hele leven trouw is gebleven. En vervolgens ontmoette zij, in het kader van dit onderzoek, de Franse natuurkundige Pierre Curie, een stille geleerde, die acht jaar ouder was dan zij, maar even arm en even aangetrokken tot natuurkundig onderzoek als zij.

In 1895 traden Marya Sklodowska en Pierre Curie met elkaar in het huwelijk en van dit ogenblik af combineerden zij, zoveel als hun maar mogelijk was, hun wetenschappelijk werk.

Want Marie Curie, zoals zij voortaan heette, bleef, ook nadat zij in 1897 een dochtertje, Irène, ter wereld had gebracht, de wetenschap trouw. Ter voorbereiding van haar doctorsthese begon zij in datzelfde jaar met de bestudering van een metaal, dat in onze atoomtijd een zeer bekende klank heeft gekregen, maar waar men destijds nog heel weinig van af wist: uranium.

Om één decigram radium....

Deze studie, waarbij haar man haar trouw terzijde stond en zelfs een stralingsmeter voor haar construeerde, leidde in 1898 tot de ontdekking, door Marie Curie, van het radio-actieve element radium. Een grote ontdekking, waar de wetenschappelijke wereld, misschien omdat zij afkomstig was van een vrouw, eerst wat afwijzend tegenover stond. Vier jaar lang werkten Pierre en Marie Curie in een oude schuur, met primitieve hulpmiddelen, aan de winning van het nieuwe element, dat zich in minimale hoeveelheden in een bepaald soort erts-afval moest bevinden. In 1902 slaagde het echtpaar, dat menigmaal de uitputting nabij was geweest, erin één decigram radium te produceren...

En nu kwam, langzaam maar zeker, de roem voor Marie Curie, het Poolse meisje, dat tien jaar tevoren in een vierde klasse-coupé naar Parijs was gekomen. In 1903 - Marie Curie was intussen, om de proefnemingen van haar en Pierre Curie te kunnen betalen, lerares aan een meisjesschool geworden - kregen zij en haar man, tezamen met een ander Frans geleerde, de Nobelprijs voor natuurkunde.

In 1904 werd Pierre Curie hoogleraar aan de Sorbonne, en toen hij in 1906 door een verkeersongeluk om het leven kwam, werd Marie Curie zijn opvolgster. Zij was de eerste vrouwelijke hoogleraar aan de Sorbonne, en tevens de eerste en enige die ooit twee Nobelprijzen heeft gewonnen, want in 1911 kreeg zij, voor haar verder onderzoek op het gebied van radium-straling, de Nobelprijs voor scheikunde.

Tot haar dood in 1935 heeft Marie Curie zich gewijd aan wetenschappelijk onderzoek en vooral aan de toepassing van radium-straling voor de doorlichting en genezing van zieken en gewonden. Ondanks de talloze eerbewijzen, die haar ten deel vielen, bleef zij stil en bescheiden, „de enige mens", zoals professor Einstein eens gezegd heeft, „die niet bedorven werd door de roem".

Geniale familie

Marie Curie geboren Sklodowska is zonder twijfel één der grootste vrouwelijke genieën van alle tijden geweest, maar het wonderlijke is, dat ook haar familie, en vooral haar dochters, grote begaafdheid vertonen. Haar zuster Bronislava werd na de Eerste Wereldoorlog in Warschau hoofd van een instituut voor radiumonderzoek. Toen Marie Curie in 1929 van de Amerikaanse vrouwen een gram radium ten geschenke kreeg — een uiterst kostbaar geschenk — stond zij dit af aan het instituut van haar zuster „Bronja".

Maar ook de twee dochters van Marie en Pierre Curie verwierven grote roem. De in 1897 geboren Irène wijdde zich, evenals haar moeder, aan natuurwetenschappelijk onderzoek. Samen met haar echtgenoot, eveneens een geleerde van naam, kreeg zij in 1935, nog tijdens het leven van haar moeder, de Nobelprijs voor haar ontdekkingen op het gebied der kern-physica (het terrein, waar de theoretische grondslagen werden gelegd voor atoom-energie en atoombommen). Haar linkse sympathieën brachten haar er toe zich op het terrein der politiek te begeven en toe te laten, dat de communistische propaganda van haar naam gebruik maakte. Maar hoe men ook over haar optreden moge oordelen, aan het wetenschappelijke talent van deze dochter van een grote moeder twijfelt niemand.

Ook Eva Curie, de tweede en jong-

Eva Curie, erfgename van de literaire....

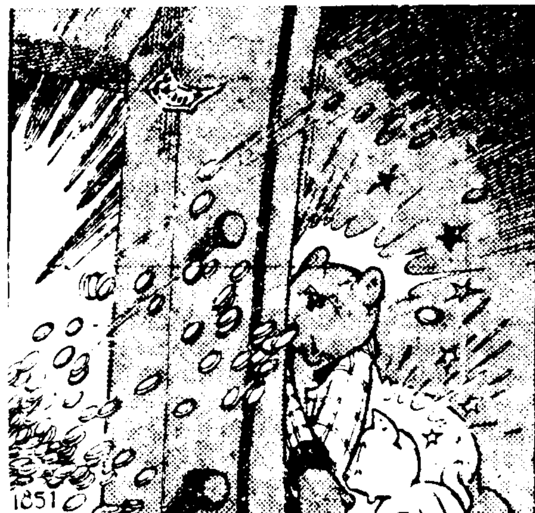
ste dochter van de ontdekster van het radium, heeft grote bekendheid verworven, maar op een heel ander terrein dan haar moeder en zuster. Als jong meisje aarzelde Marya Sklodowska of zij zich aan de letterkunde, aan de sociologie of aan de wis- en natuurkunde zou wijden. Zij koos tenslotte de wis- en natuurkunde, maar haar dochter Eva erfde haar liefde — en aanleg — voor de letteren. Enige jaren na het overlijden van haar moeder schreef zij een biografie van madame Marie Curie, die tot de beste literaire levensbeschrijvingen behoort, die ooit werden vervaardigd, en die in vrijwel alle talen is vertaald....

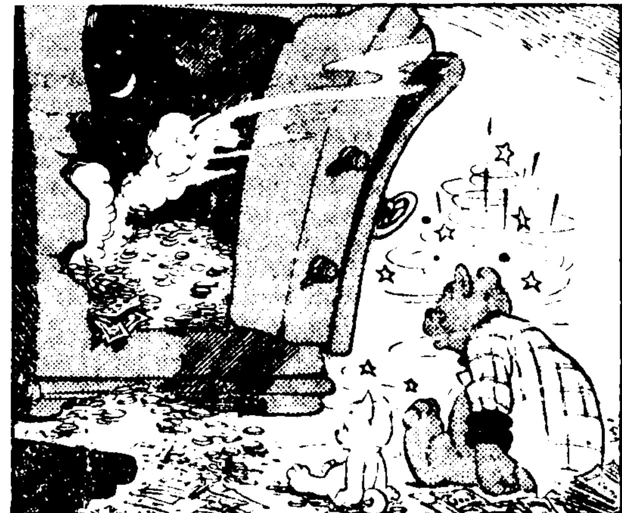
Steunt het comité Maria-Jaar

Tom Poes en de wens werkster

1738

1851. — Heer Bommel stond trots voor zijn brandkast en legde Tom Poes haarfijn uit, hoe goed dit meubel tegen inbraak beveiligd was.

„Er kan eigenlijk niets gebeuren!" sprak hij monter. „Zelfs wanneer ik door die bel heen zou slapen — wat ik niet zal doen, omdat de slaap van een heer héél licht is, als je begrijpt wat ik bedoel maar zelfs als ik door die alarmbel heen zou slapen, dan zijn er nog allerlei instrumenten, die iedere inbraak onmogelijk maken. Daar is bijvoorbeeld de boksbal, die je hebt gezien. Maar er is meer. Wanneer je hier naar beneden kijkt, dan zie je onder aan de deur een knopje..."

Zo sprekende bukte hij zich om het genoemde uitsteeksel aan te wijzen, en precies op dat moment bracht de schurk Super buiten zijn dynamietlading tot ontploffing.

Dat gaf een knal! Door de hevige luchtdruk werd de buitenmuur, waar de zware kast tegenaan stond in de lucht geblazen, doch ook de stalen deur werd uit zijn hengsel gelicht. Met een vreselijke kracht sloeg het pantser tegen heer Ollie aan, zodat deze samen met Tom Poes op de grond belandde en daar lange tijd versuft bleef zitten. Toen tenslotte de sterren en de kruitdampen waren opgetrokken staarden ze ontdaan door de brandkast heen in de buitenlucht.

Maar van buiten gezien was de toestand ook niet precies zoals Super gehoopt had. De explosie had weliswaar de muur verwijderd, doch een grote hoeveelheid goud was daardoor vrijgekomen. Als een vreemd en glinsterend soort waterval was deze buitengestroomd en had de beide schurken geheel bedolven. Slechts hun ongunstige gelaten staken nog boven het edele metaal uit......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

34)

Het dagje-uit liep, uit Diana's oogpunt beschouwd, maar weinig beter af dan Sing en Polly bevreesd hadden. Reeds in het begin kon zij het maar matig waarderen dat Priscilla haar hoed opzette, en Dan's muzikaliteit viel haar tegen; ook het eerste gesprek dat in de auto gevoerd werd en dat het vraagstuk behandelde hoeveel kalken knikkers je kon ruilen tegen een grote stalen stuiter, was nogal pijnlijk, want Diana moest bekennen dat zij in het geheel niet op de hoogte was van de handelswaarden die golden in de knikkerwereld.

Maar toen Bill even moest wachten voor een verkeersagent riep Dan plotseling: „Kijk, daar gaat juffrouw Desmond!"

„Van onze school," legde Priscilla nog uit, en toen rukten zij het portier open en holden de stoep op om juffrouw Desmond te gaan begroeten.

„Eh — ga jij er even achteraan om ze weer te halen, Diana," stelde Bill voor. „Er is hier in de straat een stopverbod, en ik krijg een bekeuring als ik blijf staan."

„Ja — eh —" zei Diana zonder geestdrift. Zij vreesde dat zij niet genoeg gezag had over Bill's spruiten om hen zo zonder meer even te halen, wanneer zij zin hadden om een zekere juffrouw Desmond te gaan begroeten — maar gelukkig keerden Dan en Priscilla juist uit eigen beweging terug toen zij uit wilde stappen. Zij voerden de blijkbaar zo gevierde juffrouw Desmond triomfantelijk met zich mee.

„Kijk, dat is mijn vader," legde Dan haar uit.

„En die daar naast hem zit is de zekere miss Joceleyn, die maar parloes-voor-niets een millioen erfde," voegde mevrouw Nesbitt er aan toe, via Priscilla's mond.

Juffrouw Desmond was jong, zij had rood haar en vrolijke blauwe ogen en als zij lachte was haar mond te groot, maar dat stond haar goed.

„Hier zijn ze weer," zei ze tegen Bill. „U moet maar een veiligheidsslot op de deur nemen als u ze onderweg niet wilt verliezen."

Bill lachte schaapachtig en morrelde aan de handrem, en daarom antwoordde Diana in zijn plaats: „We zullen hopen dat er verder geen gevaren als u langs de weg dreigen, want ze waren niet te houden."

„Gaat u mee?" nodigde Priscilla uit. „We gaan paardrijden."

Nog voordat Bill had kunnen antwoorden werd er een groot rood politieagenten-hoofd naar binnen gestoken.

„Doorrijden, vlug," zei dat hoofd bars. „Je maakt een opstopping."

„Ja — ja — graag," knikte Bill zenuwachtig. „Stappen jullie vlug in...."

Achter hen werd al met claxons getoeterd.

„Opschieten — opschieten — stap er in en wég," commandeerde de agent, terwijl hij het portier openrukte en achtereenvolgens Dan, Priscilla en juffrouw Desmond een duwtje gaf om het instijgen te bevorderen. Hij was geen beleefde agent, maar er ging gezag van hem uit; zelfs zoveel, dat zowel juffrouw Desmond als de anderen zich zonder protest naar binnen lieten duwen en dat Bill haastig doorreed.

Maar toen juffrouw Desmond eenmaal zat werd het lastiger, want zij werd door Dan en Priscilla onmiddellijk geraadpleegd over het knikkervraagstuk.

„Honderd kalken voor tien stalen," besliste zij onmiddellijk.

„Maar als je nu...." zei Dan, en hij begon aan een lange uiteenzetting waarbij hij ook glazen knikkers en kattenogen in het geval betrok.

„Moet ik er hier niet weer uit?" viel juffrouw Desmond hem in de rede.

„Nou...." aarzelde Bill.

„Hè — ga nou mee," zei Priscilla. „Wij gaan paardrijden en u hebt toch óók vacantie."

„U kunt bést meegaan," vond Dan ook.

„Ik vind het natuurlijk ook leuk," zei Diana, om de nu volgende stilte wat minder pijnlijk te maken.

„Nou — vooruit, als u zin hebt...." sprak Bill tactvol.

Juffrouw Desmond had zin en ze maakte het geval niet nog moeilijker door te weigeren. Ze ging mee.

Clare Desmond's aanwezigheid had voordelen. Dan en Priscilla hadden eerbied voor haar, volgden haar aanwijzingen op en raadpleegden haar, gedurende heel die lange rit, in vraagstukken die hun jonge zielen bezig hielden; bijvoorbeeld waarom de lucht niet naar beneden viel en waarom vader nooit hoefde te werken en waarom grootmoeder nooit iets aan de armen gaf, terwijl zij zelf zei dat men weldadig moest zijn en of het voor de ooievaars niet moeilijk was om jonge paarden te brengen en waarom je bruin werd van de zon en niet van de maan.

De lucht was niets en niets kan niet vallen, zei juffrouw Desmond; en hun vader werkte wel, maar alleen met zijn gedachten en daarom zag je er nooit iets van. Hij zat altijd te denken, en wat hij uitdacht was vaak erg de moeite waard; dat vermoedde zij ten minste zo. Grootmoeder gáf natuurlijk wel wat aan arme mannen, maar ze was zo bescheiden dat ze het alleen maar deed als niemand er iets van merkte. En juffrouw Desmond wist niet zeker of baby's door de ooievaars worden gebracht, maar áls dat zo was, dan zouden veulens wel door adelaars of andere heel grote vogels gebracht worden. Van de zon word je bruin omdat zij helemaal van vuur is, en vlees wordt toch ook bruin boven het vuur; maar de maan is alleen maar het spiegeltje van de zon en van een spiegel verbrand je niet.

Bij deze en dergelijke uiteenzettingen had Bill alle gelegenheid om eens rustig met Diana te praten; Dan en Priscilla werden helemaal in beslag genomen door juffrouw Desmond, en niets stond hem in de weg. Maar hij greep die gelegenheid niet aan. Hij had haar, in de afgelopen week, alles verteld wat hij te vertellen had, al was dat dan ook niet veel. Het kwam niet bij hem op dat hij haar nu, zoals zijn filmhelden deden, in uitgezochte bewoordingen het hof kon maken — hij was, eerlijk gezegd, dolblij dat juffrouw Desmond er was en dat haar uiteenzettingen ook voor volwassenen belangwekkend en leerzaam genoeg waren om naar te luisteren, want anders zouden er wellicht pijnlijke stiltes ontstaan zijn. Vooral dat van vader die met zijn gedachten werkte vond hij bijzonder leerzaam.

En Diana vroeg zich af, waarom zij mee was gegaan. Er was in dit uitstapje niets aanlokkelijks. Zij wist al lang, dat zij niet met Bill wilde trouwen. Het ging alleen om de beleefdheid, omdat zij hem niet kon weigeren met hem mee te gaan wanneer hij haar dat vroeg — er werd op haar gejaagd, en zij was zo'n armzalig stuk wild dat zelfs een jager als Bill haar in een hoek kon drijven.

„Kunt u paardrijden, miss Desmond?" informeerde Bill. „Hebt u verstand van paarden?"

„Wij woonden vroeger buiten en mijn vader had er drie," vertelde zij, bij wijze van antwoord.

Het was duidelijk dat juffrouw Desmond in de auto zowel als tussen de paarden heel wat beter op haar plaats was dan Diana. Toen zij het oord van bestemming eenmaal bereikt hadden wilde zij ook alles zien; ze bekeek de paarden deskundig, beklopte hen, aaide hen, dwong hen zich in de bek te laten kijken en deed allerlei andere dingen die Bill's bewondering afdwongen en die Diana eerder van een veekoopman dan van een schooljuffrouw verwacht zou hebben. Zelfs met Vuurvlieg, de kleindochter van Admiraal, kon zij het onmiddellijk goed vinden. Het ontging Diana niet, dat Bill afwezig deed en het meisje soms peinzend aanstaarde.

„Laten we nu een tocht gaan maken," jengelde Priscilla. „Ik wou zo graag een tochtje gaan maken. En juffrouw Desmond ook, hè?"

„Nu — als ik er de kleren voor had...." aarzelde juffrouw Dermond, die juist bezig was Vuurvlieg een appel te voeren. Vuurvlieg at heel fatsoenlijk en spuwde niet eens.

„Daar is wel aan te komen," zei Bill, maar toen viel zijn oog op Diana.

„Ja.... eh.... Diana," haspelde hij verlegen. „Ik geloof — ik dacht...."

„Ik kan niet paardrijden," bevestigde Diana. „Maar als jullie willen gaan dan moet je het om mij niet laten, hoor. Ik amuseer me wel zo lang."

Zij glimlachte terwijl ze dat zei en zij knikte vriendelijk tegen Clare Desmond, die blij terug lachte.

Maar toen zij het viertal weg zag rijden voelde zij iets als gekwetste jaloezie. Bill reed naast Clare Desmond, en zij lachten samen om iets. Dan klemde zich krampachtig vast aan zijn pony, maar Priscilla joeg al als een cowboy vooruit. En Diana zat alleen op een stoeltje tegen de stalmuur.

Het kwetste haar ijdelheid, dat die juffrouw Desmond haar, zelfs met haar millioen, in één klap overtroefde, alleen maar omdat zij antwoorden kon verzinnen op de vreemdste vragen en omdat zij van paarden hield — maar toen zij dat eenmaal inzag, moest zij er zelf om lachen.

Zij vond Clare Desmond heel aardig en zij gunde Bill halle goeds, al was hij dan ook onstandvastig in de liefde. En het was wel prettig om hier in de prille voorjaarszon te zitten, uit te kijken over de weilanden en de heuvels, en wat te mijmeren, eindelijk eens helemaal alleen....

Jasmijn — daar rechts van haar stond een jasmijnstruik, waar de eerste groene blaadjes uitbotten. De jasmijn op Nick's kamer was al vlug lelijk geworden; dat had de bloemist haar ook voorspeld. Maar het rook heerlijk. Als Burwell nu eindelijk maar eens dokter Lomond te pakken kreeg, dan kwamen zij misschien te weten waar hij heen was gegaan. Vreemd, dat hij geen enkel bericht had achtergelaten. Zou het vreemd zijn als zij jasmijn naar het ziekenhuis zond? Misschien opdringerig.... maar hij zou er wel blij mee zijn....

x x x

HOOFDSTUK XXII
Ziekenhuis

Als het eerste licht door Diana's kamer sloop viel het op de perzikbloesem-vaas. Dan lag zij stil te kijken en zag de vaas veranderen van een donkere schaduw in de schemering tot een grijzige omtrek, tot dan eindelijk haar eigen geheimzinnige, gloeiende kleuren uit de duisternis opbloeiden met de pracht van een neveligen zonsopgang. Zij kon nooit van te voren zeggen hoe de kleuren zouden zijn, want zij wisselden en vervloeiden als die van een regenboog. Maar iéts was er onveranderlijk aan, en dat was dat die vaas daar altijd stond in haar onveranderlijke gratie.

(Wordt vervolgd)

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

Pallem pallem Pasen

Palmpasen 1954. Aardige opname van een jonge snuiter, die zijn geduld niet kon bedwingen en even moest proeven hoe de lekkernij wel smaakte.

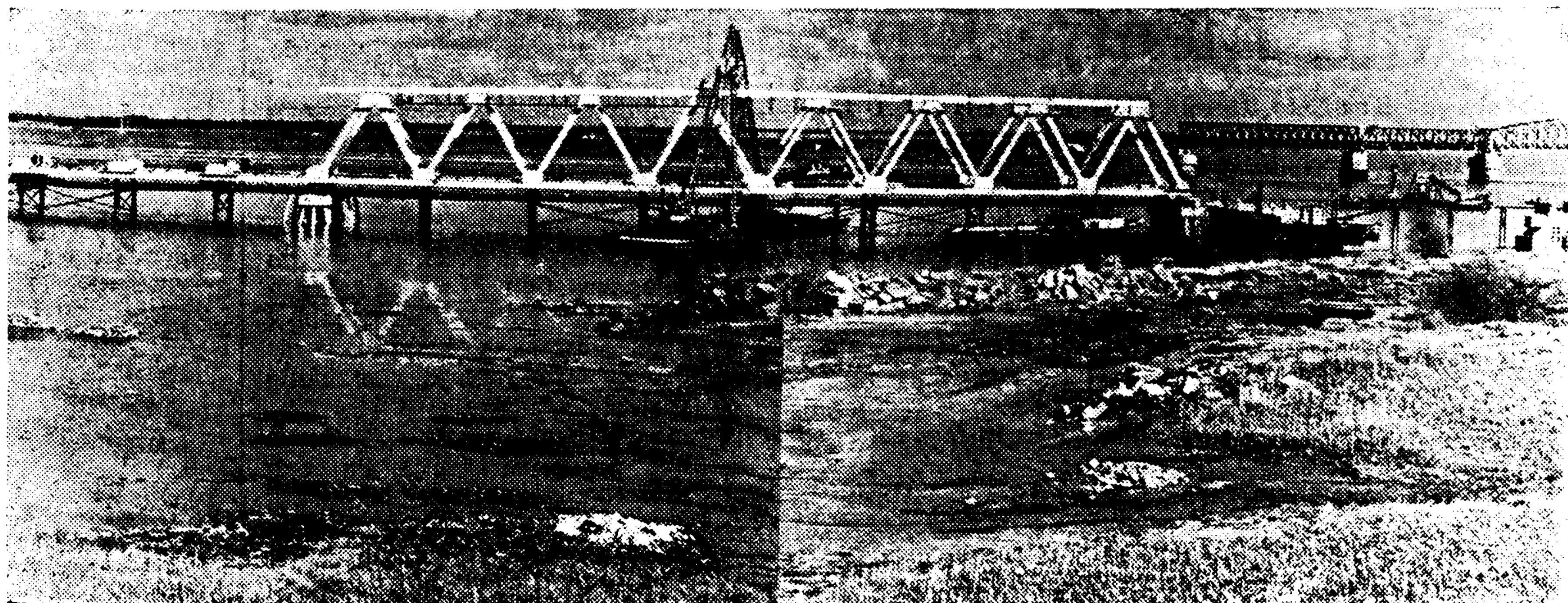

Dezer dagen landde op het geïmproviseerde vliegveld bij de Emmauslaan in Haarlem de eerste helicopter. Tot hen die het eerst een rondvlucht maakten behoorden, v.l.n.r. Wethouder Bakker, Burgemeester Mr. Ridder v. Rappard, Baron de Vos v. Steenwijk, Mr. Cremers en Burgemeester Jhr. Mr. den Tex van Bloemendaal.

In Chatham zijn Noorse artilleristen druk aan het trainen om straks door hun behendigheid in het plaatsen en transporteren van veldgeschut, als eerste uit het Koninklijk tournooi te komen. Op de foto de Noorse artilleristen in volle ren onder het wakend oog van hun superieuren.

Kolonel De Castries, de dappere verdediger van de Indo-Chinese vesting Bien Dien Phoe, die tot generaal bevorderd werd.

In een inham bij Moerdijk is men bezig de overspanningen van de nieuwe Moerdijkbrug voor dubbel spoor in elkaar te zetten. In totaal komen er tien overspanningen, elk van 104 meter en verder een brug van 30 meter. Zes van de tien brugdelen worden in deze baai ineengezet, de andere worden elders geconstrueerd.

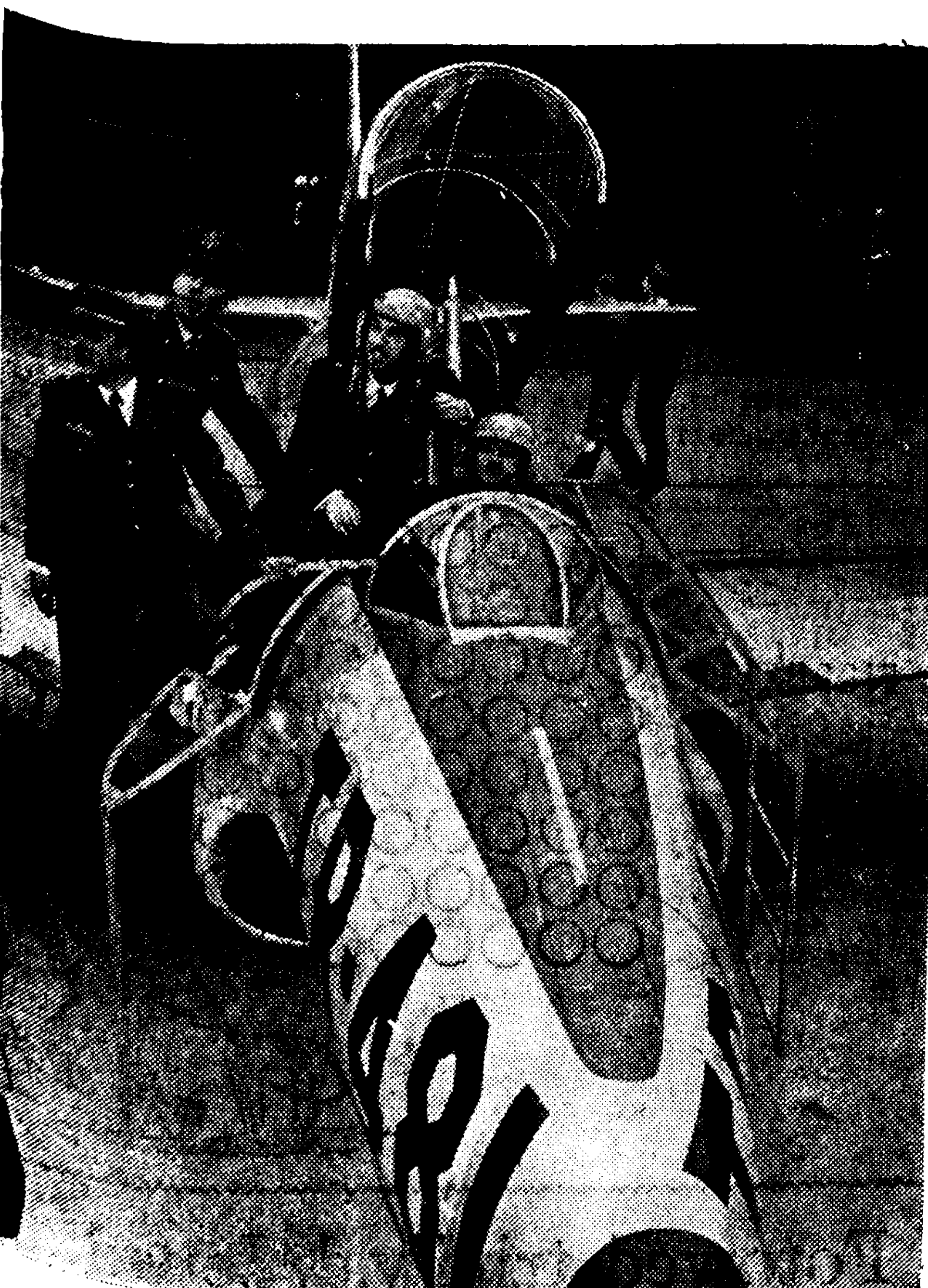
Het Koninklijk Gezin zal van 14 tot 24 April as. te Obergurgl in Tirol een korte vacantie doorbrengen. Gezicht op het in de bergen gelegen touristenoord.

Tijdens de laatst gehouden verkiezingen in België bracht ook Koningin Elisabeth haar stem uit. De koningin, gefotografeerd op het ogenblik, dat zij zich van haar stemplicht kweet.

Minister-President v. Houtte bij de stembus tijdens de verkiezingen in België, die laatstelijk gehouden zijn.

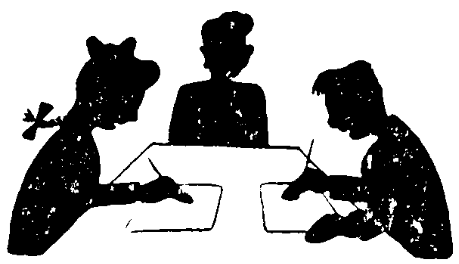
Dezer dagen opende de Amerikaanse luchtmacht op het vliegveld Fürstenfeldbruck bij München de eerste opleidingsschool voor piloten voor de bij het „Gezamenlijke verdedigingsprogram" aangesloten landen, waarbij naast de Atlantische Pact-staten, ook Spanje, Joegoslavië en Perzië behoren. De opleidingstijd duurt zes weken. In die tijd kunnen de piloten de vliegtuigen en apparaten leren kennen, die door de Verenigde Staten aan de betrokken landen worden geleverd. De foto toont de Amerikaanse instructeur, kolonel Mark K. Vinzant, die een uitleg van de Lockheed T-33 geeft aan drie Spaanse deelnemers.

Met minister Staf en vice-admiraal De Booy aan boord bracht de „Zeven Provinciën" een beleefdheidsbezoek aan Portsmouth. Minister Staf (rechts) en vice-admiraal De Booy maken, staande aan de railing, een praatje.

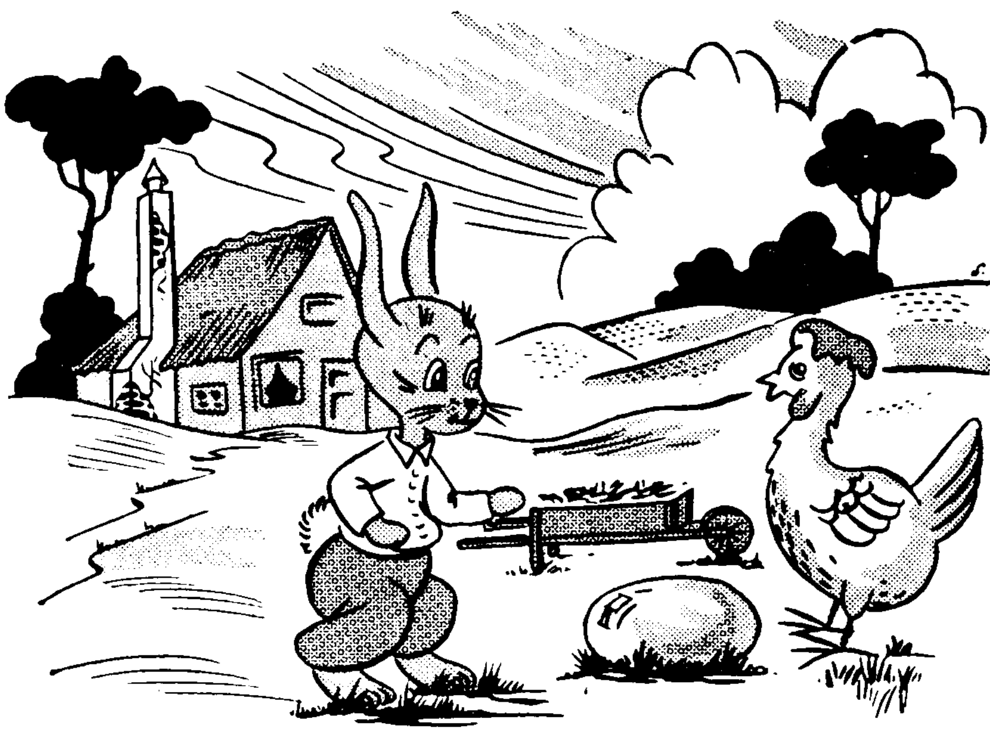

H.M. de Koningin heeft een groep journalisten uit India op Soestdijk ontvangen. Vierde van links de ambassadeur van India, de heer B. N. Chakravarty.

AMIGOE VAN DE JEUGD

De Paasverrassing van Lientje kip

Knibbel en Knabbel waren twee ondeugende hazenjongetjes.

Altijd zaten ze vol stoute streken en de keren, dat ze voor straf zonder eten naar bed moesten, waren niet te tellen.

Ze woonden met hun ouders en verdere familieleden in de hei vlak bij de boerderij van boer Teun.

Op die boerderij hadden ze veel vriendjes. Zo had je Lientje de kip en Knorrie het varken. Altijd hadden die een vriendelijk woord voor de haasjes.

Daar woonde ook Kareltje, het zoontje van boer Teun. Alle dieren hielden veel van Kareltje. 's Winters als het koud was en er in het bos niets meer te eten was, zorgde Kareltje altijd voor een lekker hapje voor de dieren. Vooral Lientje de kip was erg dol op Kareltje, die voor haar vaak kaaskorstjes bewaarde.

Een hele tijd had ze lopen denken, hoe ze Kareltje toch eens kon verrassen. Zz had een diepe rimpel in haar neus van het denken.

Toen opeens...... tók, tók, tók, daar had ze het gevonden.

Ze zou een paar dagen voor Pasen een prachtig groot ei gaan leggen, en dan aan de oom van Knibbel en Knabbel vragen, of hij het mooi kon schilderen en het met Pasen 's morgens heel vroeg bij Kareltje voor de deur leggen. Meteen liep ze even bij oom Pim, zo heette de haas, aan om te vragen, of hij haar wilde helpen.

„Zo, Lientje, wil jij Kareltje eens verrassen?" zei oom Pim vriendelijk. „Nu, dat is goed, hoor, ik zal de dag voor Pasen even met mijn kruiwagen langs het kippenhok komen en het ei bij je weghalen. Dan zal ik het zo mooi verven als ik kan en het 's morgens heel vroeg voor de deur van de boerderij leggen."

„Tók, tók," zei Lientje en bedankte oom Pim hartelijk.

En zo gebeurde het, dat oom Pim een paar dagen later heel voorzichtig met zijn kruiwagen door 't bos reed.

Netjes in hooi verpakt lag daar een prachtig wit ei. Lientje had er heel erg haar best op gedaan en de andere kippen, die ook eens kwamen kijken, zeiden allemaal, nog nooit zo'n groot ei gezien te hebben.

Trots was Lientje nog een eindje met oom Pim meegelopen en had steeds maar druk gepraat over haar cadeau voor Kareltje. Nu was ze weg en liep oom Pim heel voorzichtig met z'n kruiwagen over het zandpaadje door 't bos. Hij was zo ingespannen bezig, dat hij niet zag, dat twee ondeugende hazenjongens achter een boom naar hem stonden te kijken. Ze hadden een stuk elastiek en een zak eikels bij zich.

„Durf jij het" fluisterde Knibbel. „Poeh, nog al wat aan," deed Knabbel groot; „geef maar hier die katapult."

Knabbel nam een eikeltje, legde dat op de katapult, trok het elastiek strak en mikte heel nauwkeurig.

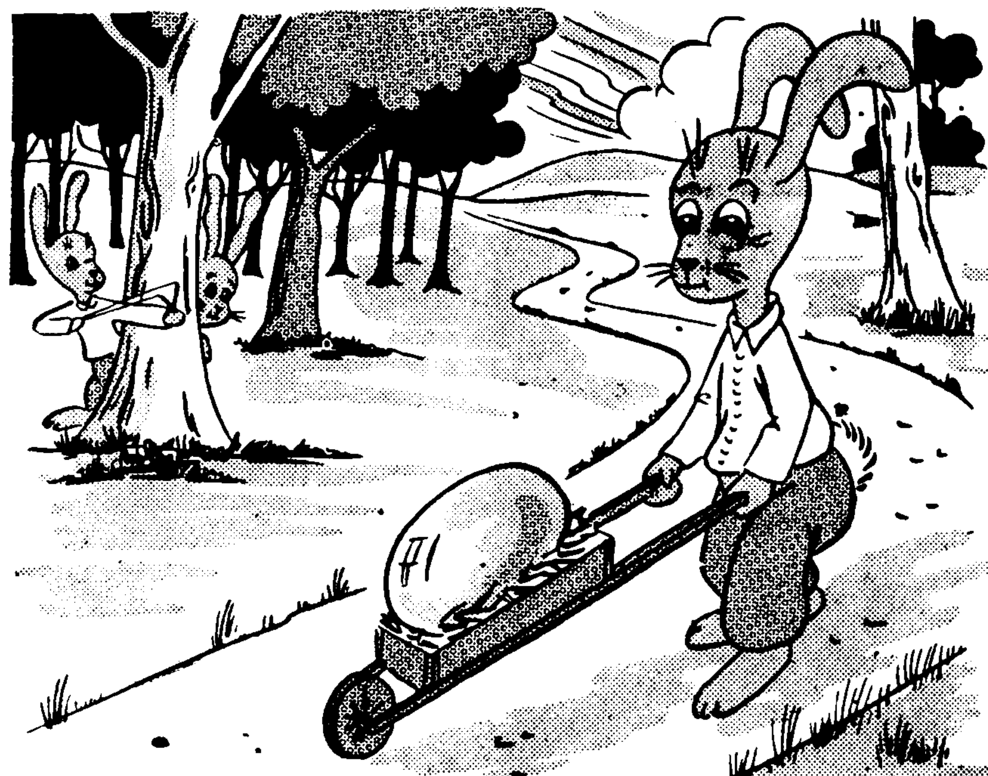
Pong...... daar vloog de eikel weg en kwam precies op het lange oor van oom Pim.

„O, au, wat is dat nu weer! O, m'n oor!" riep oom Pim geschrokken en greep met z'n twee voorpootjes naar zijn oor.

Maar wat gebeurde er toen voor iets vreselijks! De kruiwagen, die hij de hele tijd zo stevig had vastgehouden, kantelde en het mooie ei van Lientje rolde er uit en brak.

Daar schrokken de beide jongens toch wel erg van. Neen, zó hadden ze het niet bedoeld.

Met rode wangen van schaamte kwamen ze achter de boom vandaan. Oom Pim huilde bijna van verdriet.

Lientje kon geen nieuw ei meer leggen en morgen was het al Pasen en dan had Kareltje niet eens een Paasei. Bedroefd ging hij op de kruiwagen zitten en de jongens wisten ook niet, wat ze doen moesten. Toen ze zo een poosje hadden gezeten, hoorden ze iemand aankomen. Het was kabouter Smorrelaar, de kok van de kabouterkoning. Hij was 'n vriendelijke man, die graag een praatje maakte met haasjes en konijntjes.

„Hé, wat zitten jullie daar droef te kijken!" riep hij.

„Ach, Smorrelaar," zei oom Pim, „er is zo iets vreselijks gebeurd en het zijn weer die kwajongens, die het gedaan hebben."

Hij vertelde het droeve verhaal en vroeg aan de kabouter, of hij misschien iemand wist, die zo'n mooi ei had.

Neen, dat wist de kok niet, maar wacht eens even, als hij eens een chocolade-ei maakte met mooie figuren er op. Ja, dat was een goed idee, maar het moest morgenochtend al klaar zijn. Zou Smorrelaar dat al zo vlug klaar krijgen?

„Dan moeten Knibbel en Knabbel maar meehelpen, want door hun schuld is het ei voor Lientje gebroken," besliste de kabouter.

Nu, de jongens wilden graag goed maken wat ze misdaan hadden, en haastten zich naar de keuken van Smorrelaar.

Die bond hun 'n grote witte schort voor en zei, dat ze het vuur moesten aanmaken.

Ondertussen pakte hij een pan en lepels en begon te mengen en te roeren. Oei, wat rook dat allemaal lekker.

Ze werkten allemaal hard door en na enige tijd was er een prachtig chocolade-ei gemaakt.

Oom Pim en de kok maakten van suiker mooie bloemen en plakten die op het ei. Met z'n tongetje uit z'n mond schreef oom Pim er met suiker „voor Kareltje" op.

Toen was het ei klaar.

De jongens dansten van de pret, zo mooi vonden ze het.

„Omdat jullie zo goed geholpen hebben, mogen jullie de pan uitliken," zei de kok.

Nu, dat behoefde hij maar één keer te zeggen.

Toen de zon opkwam, gingen ze op weg. Oom Pim reed de kruiwagen en Knibbel en Knabbel hielden het ei, dat nog groter was dan dat van Lientje, voorzichtig vast.

„!Wat een prachtig ei," knorde het varken, en Lientje, die eerst erg boos was, toen ze hoorde wat er gebeurd was, liep nu vrolijk mee, zo mooi vond ze dit chocolade-ei.

Bij het huis van boer Teun aangekomen, legde oom Pim het ei voorzichtig voor de deur en toen gingen allen vlug terug naar het bos.

Kabouter Smorrelaar ging direct naar bed. O, wat had hij een slaap!

Toen Kareltje die morgen de kippen wilde gaan voeren, zag hij het chocolade-ei liggen en las „voor Kareltje".

Wat was hij er blij mee. Hij liep zijn vader en moeder er bij. Die vonden het prachtig, maar bedrepen niet, hoe het daar gekomen was.

Nooit is Kareltje te weten gekomen, dat de dieren, die hij altijd zo goed verzorgde, dit voor hem gedaan hadden.

J. Bl.

Albert Davelaar	1	BOEK
B. Snik	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	75	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	60	"
Robert Sanches	60	"
Ivy Dovale	65	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	60	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	45	"
Wilda Curiel	80	"
Frans Algra	45	"
Oswin Ca•eres	55	"
R. Servage	45	"
Donald Davelaar	65	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	50	"
Ronald Pluim	50	"
M. Campagnard	70	"
F. Vijzelman	70	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marie L. Capriles	30	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Hans Gout	30	"
Edmund Perry	40	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Daveiaar	30	"
Paulientje Vissers	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	60	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	25	"
Ise Dovale	35	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Marlene Deira	30	"
Ian van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Ivan Ramos	35	"
Jean L. van Opstal	50	"
Rodion v. Eijma	65	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	40	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	10	"
Georgetina Pluim	30	"
Edeltrüd Juda	60	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	20	"
Joyce Perry	20	"
Enny Wever	10	"
Norman Ugueto	20	"
Arline Ugueto	30	"
Rene Ugueto	30	"
Harold v. Eijma	55	"
S. Casseres	45	"
Ivy Ignacio	30	"
Orsine Kamperveen	50	"
Emerita Gerard	30	"
Raquiel Ramos	20	"
Adelgonda Juda	50	"
Carlos Kranwinkel	20	"
Roy de Vries	10	"
Merle van Eijma	35	"
Marlene Kamperveen	30	"
Reina Dongen	25	"
Hella Chundro	25	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	20	"
Aida Dongen	25	"
Norman Ugueto	10	"
Lino Virginia	10	"
George Richardson	10	"
Kiki Bernardus	10	"
Wanda de Freitas	30	"
Jenny Fraai	30	"
Mirtha Casseres	35	"
Franklin Sanches	20	"
Ivonne Chin Sue	25	"
Frits Hasham	5	"
Waldemar van Eijma	5	"
Vera Caster	5	"
Franciën Mulder	15	"
Harold Noorden	15	"
Agrepina Maduro	10	"
Vivienne Pietersz	10	"
Lenny Arron	10	"
Claudina Becker	10	"
Henry v. Meeteren	10	"
A. Verstappen	10	"

Brief van Tante Corry

Neefjes en nichtjes, tante Corry heeft weer heel wat leuke brieven van jullie ontvangen, hoor. Er waren deze week natuurlijk ook weer enkele jeugdige „Amigoe Kinderkrant"-lezertjes, die zich kwamen aanmelden om voortaan mee te doen.

Allereerst Claudina Becker van Aruba, die schrijft dat zij 10 jaar oud is en in de vierde klas zit. Welkom Claudina! Vervolgens Vivienne Pietersz, die zich ook al bij de grote „Amigoe-Kinderkrant"-familie heeft aangesloten. En Henry van Meeteren, die behalve de oplossing van het raadsel ook postzegels opzond. Wel bedankt, Henry; tante Corry zal de postzegel wel voor een goed doel bestemmen. Maar onze postzegel-actie is voorbij. Je hoeft dus in het vervolg niet meer op te sturen. Ook Antoon Verstappen schrijft, dat hij graag lid van de „Amigoe-Kinderkrant" wil worden. Wel, Antoon, tante Corry is blij, dat je je hebt aangemeld, want uit je lange brief blijkt, dat er pit in je zit. En jongens met pit kunnen we altijd goed gebruiken. Wil je in het vervolg altijd het raadsel uit de krant knippen en opsturen? Je raadsels en moppen zijn heel leuk. Misschien zal tante Corry er eens een van laten afdrukken.

De vraag van Hella Chundro, of de postzegel-actie nog doorgaat, is hierboven al beantwoord. De zusjes Orsiere en Marlene Kamperveen moeten er aan denken, dat ze in het vervolg ieder een eigen oplossing inzenden. Want ieder neefje en nichtje behoort voor een eigen oplossing te zorgen, ook al zijn het twee nichtjes die zusjes zijn. Dan heeft tante Corry nog een inzending ontvangen, waarop geen naam staat. Jammer, want nu gaan er voor de inzender of inzendster tien kostbare punten verloren.

Francien Mulder schrijft, dat ze ziek op bed ligt. Toch heeft ze aan de prijsvraag meegedaan. Flink zo, Francien. Tante Corry wenst je beterschap (als je tenminste al niet beter bent!).

En nu de prijswinnaars!

Een boek, na loting, werd gewonnen door Albert Davelaar van Bonaire, terwijl B. Snik 100 punten behaalde en dus eveneens voor een boek in aanmerking komt. Luitjes, van harte gefeliciteerd, hoor. Ga zo door en win nog veel prijzen in de toekomst!

Tante Corry wil alle neefjes en nichtjes en alle andere trouwe lezers en lezeressen van de „Amigoe Kinderkrant" nog een Zalig Paasfeest toewensen en een heel prettige vacantie.

En hier is alweer een nieuwe puzzle. Oplossingen moet binnen zijn vóór Dinsdag 27 April a.s.

Met heel veel groeten van

Tante Corry

Oplossingen van de puzzles van ons vorig nummer.

Dierenpuzzle:

S L A N G E N
T P A E
O E T A K
E E N D
L R A S
E E I A
N E G E N S
E A
U I L R E M

Daro en Sjel haasten zich de trap af en vinden Ned in een kelder. Hij is niet gewond en zegt, dat er nog een vertrek moet zijn.

Daarin zit Jim, achter tralies. Hij is door Rubart's mannen daar opgesloten. „We zullen je gauw bevrijden, Jim," troost Daro.

Met een paal wordt de deur gerammeid. Daro hoort met voldoening, dat Rubart in de nabijheid is en eveneens dus de gouden bijl.

Nauwelijks hebben ze de kelder verlaten, of ze horen een gedreun. „Een kanonschot! Wat kan dat betekenen?" denkt Daro.

Even later zien ze twee zeerovers voorbijgaan en ze horen een er van zeggen: „Dat schot zegt, dat we terug moeten naar ons schip."

Nu zouden ze Rubart's schip wel vinden. Als ze de zeerovers slechts volgden. „Voorzichtig, hù," maant Daro; „ze mogen ons niet zien."

Aan het strand staat een derde zeerover zijn makkers op te wachten. „We varen dadelijk weg, mannen," zei hij. „Daro's schip is er en we gaan er vandoor."

Terwijl ze nog spreken, kruipen Daro en zijn kameraden achter hun rug om naar het roeibootje van de zeerovers, om zich daarvan meester te maken

Juist als Ned het bootje afzet, worden zij door de zeerovers gezien. Dezen krijsen en gillen en ze rennen de boot over de ondiepe kust achterna.

„Houdt ze tegen," roept een van de zeerovers, „anders zitten we op dit eiland vast." Maar ze staan niet stevig in het water en Daro kan ze met een stok gemakkelijk afhouden.

PAASVUREN

Geen echte Hollandse jongen, die binnen blijft, als er ergens een mooi „fikkie" oplaait. Geen wonder, want de trek naar het vuur zit ons van oudsher in het bloed. Onze voorvaderen staken al vuren aan ter ere van de zon; hun nazaten lieten de vlammen knetteren, zodra de lente op het punt stond om terug te komen. Schooljongens gingen vroeger zingend van huis tot huis om brandmateriaal af te bedelen. Groot en klein gaven elkaar dan de hand en men danste rond de vlammen, en, als ze uitgetrapt waren, trachtte men elkaar nog zwart te maken met as. Tot kort voor de vorige wereldoorlog nam de omvang en de betekenis der Paasvuren toe en zo kon men soms brandstapels meemaken, die er heus zijn mochten, zoals die in 1927 te Almelo, die bestond uit ruim 70 karrevrachten hout, en een doorsnee had van 15 m. en een hoogte van 12 m. Men had zelfs hier en daar de zogenaamde Paasbergen, waarop men omstreeks het Paasfeest de brand in het hout stak.

Elk dorp, elke afgelegen wijk hield en houdt nog vast aan tal van oeroude overleveringen, doorspekt met sagen en legenden, maar waar men de vuren ook brandende houdt, van Rijn tot Elbe of van de Dollard tot de Maas, overal vertolken die vuren vooral het onwankelbaar vertrouwen van oud en jong in dat „iets" dat telkenjare onverzwakt terugkomt: het vertrouwen in de groeikracht van een nieuw beginnend leven.

EIRPUZZLE

Van deze 64 eieren moeten er 40 gekleurd worden, maar zó, dat er in geen enkele rij, van boven naar beneden of van links naar rechts, ooit meer dan 5 gekleurde eieren liggen.

